Fragment din cartea „Biblia, cartea extratereştrilor” Vol II
Autor: Gabriela Dobrescu

Cap – De ce nu există păduri şi munţi pe pământ?

Toate miturile popoarelor antice vorbesc despre cel mai important copac al lumii pe care toţi l-au numit „Pomul Vieţii”. Acesta era un organism gigantic care ocupa întreg spaţiul, iar din trupul lui s-a născut toată lumea materială. Sunt mulţi oameni de ştiinţă oneşti care şi-au bazat cercetările pe aceste afirmaţii antice şi au ajuns la concluzia că este posibil ca acest uluitor copac despre care vorbesc cu admiraţie toate culturile lumii, să fie cel care a dat viaţă lumii materiale, aşa cum vedeţi în figura de mai jos. El era centrul lumii căreia i-a dat viaţă şi tot el era cel care menţinea aceasta viaţă, dar… să o luăm în ordine.

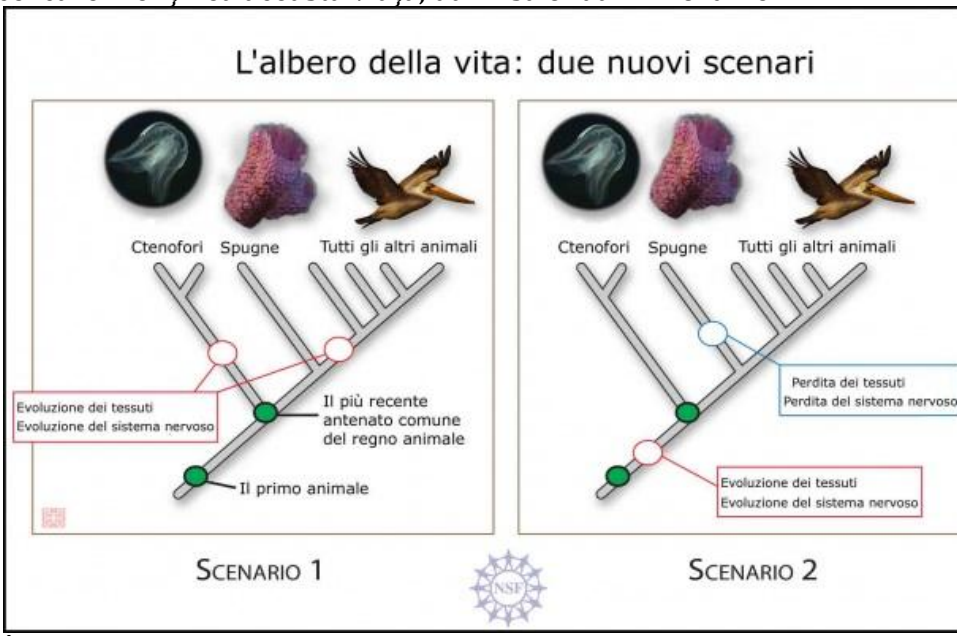

În aceste rânduri am să vă vorbesc despre lucruri atât de neobişnuite şi atât de fantastice încât o să credeţi că aţi aterizat pe tărâmurile poveştilor nemuritoare, deşi, absolut tot ce vă voi dezvălui este amplu documentat, mai cu seamă că totul se află sub nasul nostru, numai că nu putem să vedem nimic datorită modului eronat cu care

ştiinţa, şcoala şi societatea aceasta bolnavă ne învaţă de mici să respingem adevărul. Ceea ce voi încerca să vă explic, este rodul muncii de cercetare a câtorva oameni care de câţiva ani au năucit cu descoperirea lor lumea occidentală, dar mai ales pe acea clică de nemernici care se cred mari oameni de ştiinţă. Am reuşit ca în câteva luni să pot strânge tot materialul necesar ca să pot să scriu aceste rânduri în care am să vă descriu o altă pagină de istorie ascunsă, falsificată, modificată. După ce veţi citi absolut tot, veţi vedea lumea şi natura care vă înconjoară cu alţi ochi, pentru că acum nu o puteţi face fiindcă matricea, prisma care ascunde realitatea, nu vă lasă să vedeţi adevărul. Eu am să încerc să vă prezint această descoperire fantastică respectând pe cât posibil documentarul pe care aceste persoane l-au realizat, dar voi adăuga şi alte noutăţi care au apărut ulterior.

Omul vede doar lucrurile pe care le cunoaşte, de existenţa cărora ştie, pentru că aşa a fost învăţat, iar aceste învăţăminte nu fac altceva decât să îi pună la ochi o pereche de ochelari de cal, care îi vor limita vederea, pentru ca cel care doreşte să se trezească şi să vadă adevărul o poate face numai dacă uita absolut tot ce a învăţat în şcoală. Toate materiile şi ştiinţele pe care suntem obligaţi să le învăţăm de mici, au fost inventate de elita pentru a ne face să negam ceea ce vedem cu proprii ochi şi care nu ne folosesc nici măcar o singură dată în viaţă. E simplu să deţii controlul a 8 miliarde de persoane pe care să le abureşti cu marea ştiinţa pe care ai descoperit-o doar tu, dar pe care nu îi laşi să experimenteze singuri ceea ce le spui că este realitatea, de aceea omul, vede lumea doar aşa cum i-a fost prezentata, deşi exact ceea ce crede ca vede cu adevărat poate să nu fie ceea ce i s-a spus că este. Am să vă dau un mic exemplu din miile care exista, ca să înţelegeţi ceea ce vreau să spun cu ajutorul imaginii de mai jos. Toată lumea care o va privi va spune ca reprezintă doi îndrăgostiţi, dar dacă arat această imagine copiilor, ei vor spune ca ea reprezintă 9 delfini. Este imposibil să vezi îndrăgostiţii prin ochii copiilor, sau delfinii prin ochii adulţilor.

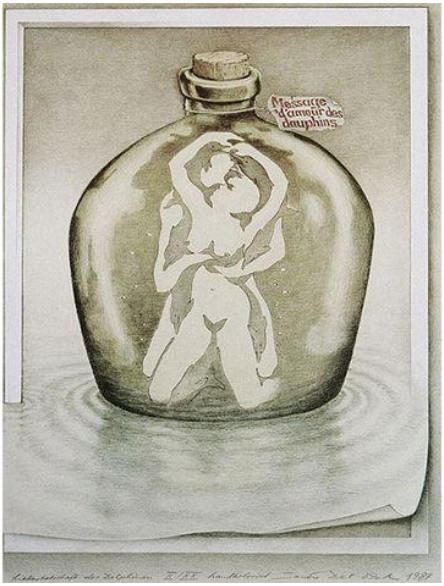

Vedeţi, în aceeaşi imagine exista două realităţi, dar fiecare o vede doar pe cea pe care o cunoaşte, pe cea necunoscuta nu o va vedea nimeni niciodată decât în momentul în care altcineva îl atenţionează de existenta ei, iar în acel moment, se continentizează ca acolo sunt două lumi distincte.

Am să continui acest joc arătându-vă o alta fotografie în care va oblig să credeţi ca cea ce vedeţi este o masa care a fost creată de lava vulcanica care iese din interiorul pământului.

Bineînţeles că de acesta data jocul nu este identic cu primul, dar

doresc ca să vă fac să credeţi doar ceea ce vreau eu, numai că este cam greu să reuşesc pentru ca majoritatea persoanelor ştiu că încerc să le induc în eroare, fiindcă fotografia reprezintă altceva… ceva care ne duce cu gândul la pădure, la codrul de nepătruns al vremurilor apuse. De ce oare omul, indiferent cât de mult ar iubi oraşul, când vrea să se relaxeze cauta pădurea cu minunaţii săi copaci unde se simte bine, se revitalizează, ia cate un arbore în braţe, vorbeşte cu el, iar apoi îşi fac o fotografie împreună?

Ce anume ne împinge către aceşti arbori vechi care în lumea noastră au devenit o raritate, iar marea lor majoritate sunt numerotaţi şi clasificaţi ca monumente ale naturii, patrimonii ale umanităţii sau ale UNESCO? Din lumea străveche a arborilor milenari au rămas doar amintirile şi câteva exemplare pe ici pe colo, lăsate ca mărturie de aceste martionete care conduc lumea şi care decid cine să trăiască, cât să trăiască şi cum să trăiască între regulile lor inumane, demente şi incorecte. Iată câţiva dintre aceşti unici arbori care au reuşit să rămână în picioare, încă!

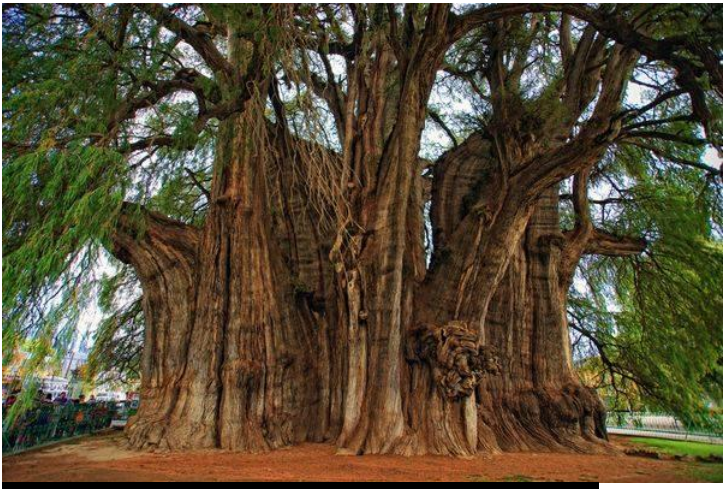

Puteţi să căutaţi şi singuri ca să vedeţi cât de puţini mai exista în ziua de astăzi, deşi cu câteva secole în urma erau mândria pământului pentru ca ei sunt arbori de excepţie. Măslinii pitici din Salento trăiesc cate 500 – 1.000 de ani, Baobabul până la 4.000 de ani, măreţele Sequoia au o înalţine care variază între 100 şi 120 de metri, vârsta lor este de până la 5.000 de ani, iar diametrul acestor arbori ajunge până la 30 – 40 de metri. Unde sunt aceşti copaci uriaşi care împânzeau pământul creând cel mai curat şi pur aer? Ce s-a întâmplat cu pădurile pământului?? De ce astăzi copacii cei mai înalţi nu au mai mult de 30 de metri şi de ce nu avem păduri mai vechi de 200 de ani incluzând aici pădurea tropicala amazoniana şi pe cea siberiana?? Unde ne sunt giganţii de altă dată?? Din ei au mai rămas câţiva Sequoia în SUA, câţiva Baobabi în Africa şi ceva măslini în Italia, restul sunt doar exemplare răzleţe, care au fost îngrădite, cărora li s-a inventat cate o poveste, de pe urma cărora jighinelele fac bani, iar omul îi priveşte ca pe miracole stranii ale naturii. Iată câţiva dintre ei:

Am putea să găsim un răspuns plecând dintr-o altă direcţie, de la polii tereştrii. Aici, cercetătorii sovietici, americani, japonezi, au găsit lucruri extrem de bizare în raport cu ceea ce lumea academică ne învaţă. Este adevărat ca o mare cantitate de apa dulce este concentrată în gheţuri veşnice, dar niciunul nu ne spune de unde vine aceasta apa dulce în mijlocul Oceanului îngheţat al nordului, aşa cum nimeni nu ne

spune ca aceasta imensa cantitate de apa dulce congelata conţine un procentaj extrem de mare de oxid de carbon, care poate să provină doar dintr-un incendiu de proporţii catastrofale care a avut loc în toată lumea. Aceşti oameni de ştiinţă au ajuns la concluzia că aceste incendii au distrus 99% din biosfera terestra şi ca gheţurile polare sunt formate din apa şi din organisme arse, din celule constituite din hidrogen şi carbon.

Încercaţi să gândiţi! Dacă un incendiu de proprortii planetare catastrofic a distrus 99% din biosfera, înseamnă ca noi astăzi suntem de 20.000 de ori mai mici şi mai impotenţi decât măreaţa lume gigantica a trecutului. Dacă pentru noi astăzi, măreţele păduri de Sequoia ale Americii sunt uriaşe, imaginaţi-vă cam cum arata lumea de altă dată, care era de mărimi gigantice de neimaginat. Am să vă arăt din ce cauză pădurile acestea gigantice care trăiau milenii întregi nu mai exista, cu ajutorul fotografiilor pe care le făceau tăietorii de lemne care se fotografiau lângă trofee de neimaginat.

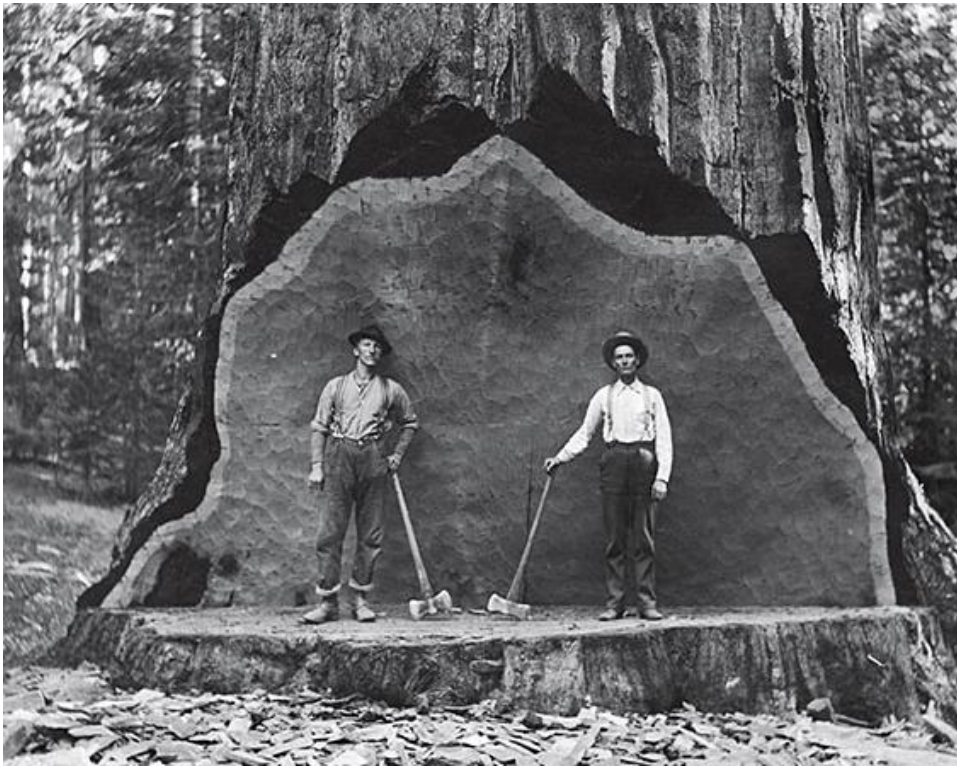

00·22·52·06 2

© Humboldt State University Library

© Humboldt State University Library

© Humboldt State University Library

Redwoods, in Californ
ion. Photo Registered
© Humboldt State University Library

May 21, 2013 photo provided by the National Pa

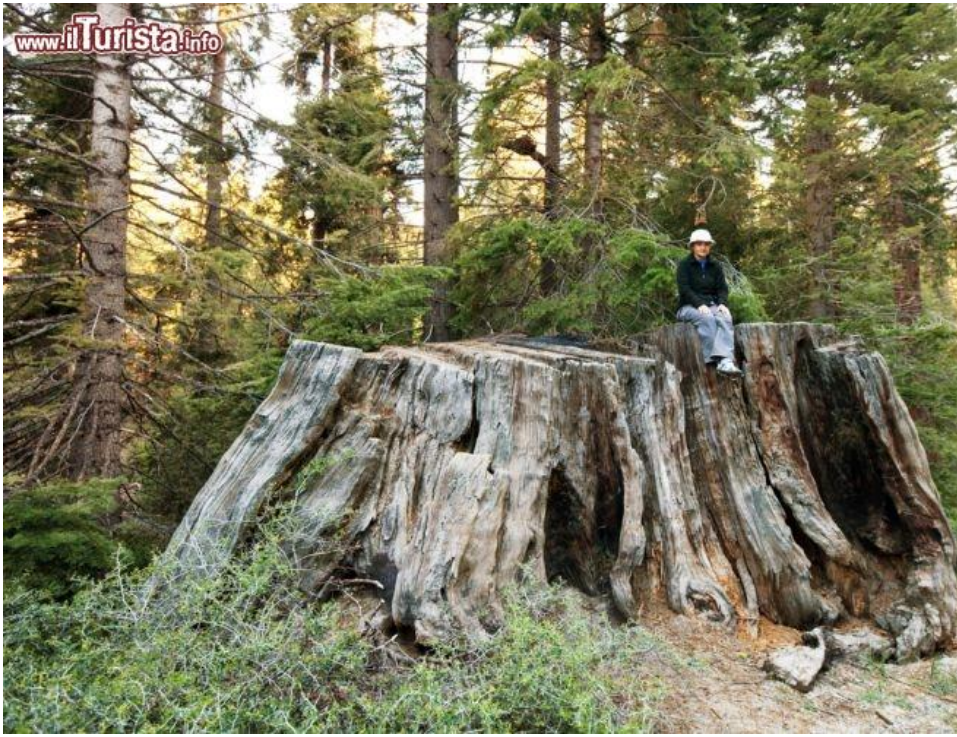

Gândiţi-vă cât timp îi ia unei plante de aceste dimensiuni ca să crească! Aceşti tăietori de lemne care au distrus patrimoniu omenirii doar ca să aibă o coaja de pâine pentru familiile lor nu pot fi numiţi oameni, pentru că dacă ei ar fi refuzat să facă acest genocid, aceşti giganţi ar fi astăzi în picioare pentru ca masonii au mânuţele prea fine ca să şi le murdărească tăind lemne. Un pic, la fel ca şi astăzi. Ceea ce e copac vechi este tăiat de aceeaşi viermi cu fierăstraie în mâini, iar apoi vin alţii ca să replanteze cu arbori mai mici, mai bolnăvicioşi, mai prăpădiţi, fără fructe pentru animale şi fără nicio proprietate. Pentru aceste acţiuni sunt premiaţi şi aplaudaţi, unde mai pui ca pleacă gratis în vacante, mănâncă gratis pe la restaurante şi alte mizerabile recompense pentru că au ajutat la repopularea cu arbuşti a pământului.

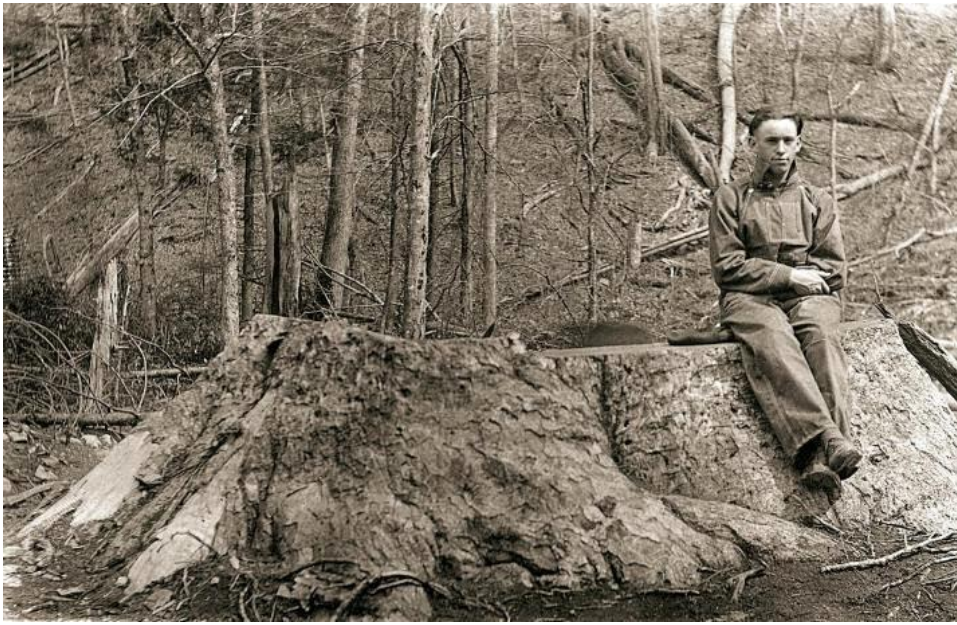

Uitaţi-vă la aceşti „viteji” cum au venit să se fotografieze cu trofeul!! Mi se par bacterii satanice, paraziţi fără minte, fără demnitate şi fără conştiinţă care să îi mustre că au asasinat pe cel datorită căruia ei, întreaga lor familie şi toţi cei care l-au încălecat respirau încă aer curat pe aceste pământ. Poate va veni o vreme în care copacii se vor trezi şi nu ne vor mai da aer curat. Tot acest măcel a fost executat datorită ordinelor venite de sus, între anii 1880 şi 1920. Toţi aceşti arbori de Sequoia giganţi ai Californiei au fost măcelăriţi de însuşi oamenii pe care ei îi ţineau în viaţă. Istoria se repeta e milenii dar omul nu a învăţat nimic din ea.

Pentru cei care cred că tot acest asasinat a fost făcut pentru a avea lemne, va deziluzionez, pentru ca motivele sunt mult mai profunde şi mult mai importante decât nevoia de lemne. Copacii sunt generatori de energie care produc în conţinu electricitate, oxigen prin fotosinteza, mâncare, poseda o reţea de rădăcini programate pentru a schimba şi înmagazina informaţii. Înaintaşii noştri spuneau ca arborii

erau programaţi ca să conserve în ei toate datele pământului pe care le salvau în memoriile lor de fibre de carbon.

Nu se cunoaşte încă motivul pentru care câţiva arbori de Sequoia au rămas în picioare făcând deliciul a mii de turişti care vin să vadă acest „miracol" al naturii însoţiţi de ghizi care le povestesc cum în trecut omul era doar un barbar care distrugea totul, dar ca prin miracol autorităţile au reuşit să salveze câţiva dintre ei ca să le poate arata posterităţii.

Dacă încercăm să punem laolaltă toate miturile omenirii şi legendele tuturor naţiunilor vom găsi foarte multe istorisiri care ne relatează despre animale, pesci sau frunze pietrificate în diferite roci antice. Paleontologii au descoperit o multitudine de fosile ale vieţuitoarelor din vremurile de demult, începând de la cele mai mici pana la uriaşii dinozauri, astfel încât muzeele lumii sunt înţesate de ele.

Romania-Dealul cu melci

Namibia-Frunza gigantica Madagascar-Melc gigantic

Aceste lucruri cred că le ştiţi deja cu toţii, pentru ca broscuţe, melci, frunze, arbuşti, dinozauri pietrificaţi am văzut cu toţii dar aici vorbim de păduri întregi care nu au fost găsite nicăieri. Dacă luam în calcul descoperirea oamenilor de ştiinţă care au dovedit ca cea mai mare parte a vieţuitoarelor antice ale pământului au fost arse, iar resturile lor se găsesc în gheţurile polare, nu este suficient, pentru ca într-o lume perfecta totul trebuie să se lipesca la perfecţie în acest puzzle. Deci, unde este cea mai mare parte a pădurilor gigantice care par dispărute fără urma? Anticele Sequoia ale Californiei nu pot fi puse la număr în vremurile de început ale vieţii materiale terestre, pentru ca ele sunt făcute din carbon, iar acestea nu fac parte din epoca pietrei. Aceşti măreţi arbori au fost tăiaţi după un standard bine definit, iar toate uneltele cu care au fost măcelăriţi aveau capetele de siliciu, pentru ca altfel nu se puteau tăia.

Deci noi căutăm aici arborii de siliciu, de „piatra”, nicidecum arborii de carbon ai Californiei, iar aceştia au fost găsiţi în aceeaşi America de nord, mai precis în Arizona. Lăsaţi-mă să vă prezint muzeul sub cerul liber, o suprafaţă imensa de pământ îngrădită, care se găseşte în mijlocul desertului, unde zac arbori de piatra unici în lume. Astăzi, oricine poate vizita acest circ, numit „Parcul naţional al pădurii pietrificate”.

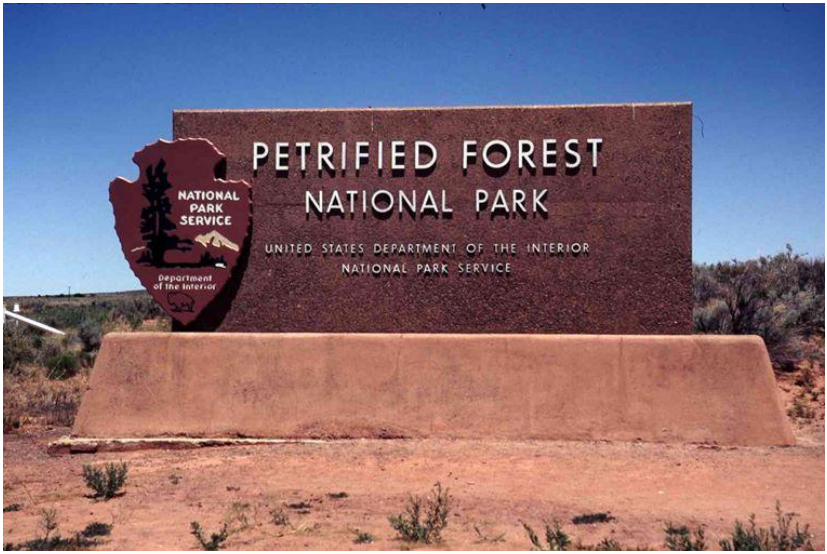
NATIONAL PARK SERVICE
Department of the Interior
PETRIFIED FOREST
NATIONAL PARK
UNITED STATES DEPARTMENT OF THE INTERIOR
NATIONAL PARK SERVICE

Dacă artefactele pe care le cunoaştem astăzi conţin broaşte, melci, gândaci, frunze pietrificate, aceşti arbori sunt cizelaţi în pietre prezioase. Admiraţi arborii de siliciu, ai epocii pe care oamenii de ştiinţă o numesc epoca de piatră!!!

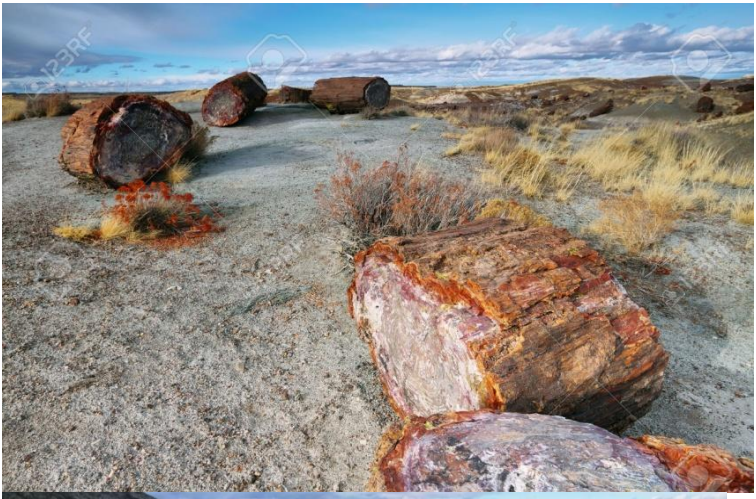

© sebastiano e paola

© sebastiano e paola

www.tuttoinfibra.it

Land Cruising Adventures

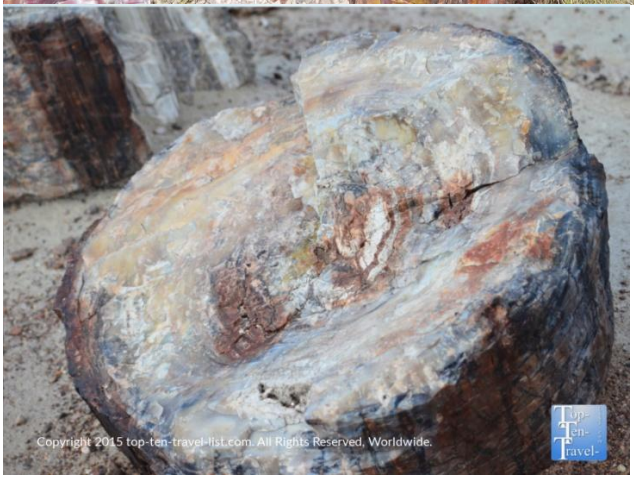
Copyright 2015 top-ten-travel-list.com. All Rights Reserved, Worldwide.
Top-Ten-Travel-

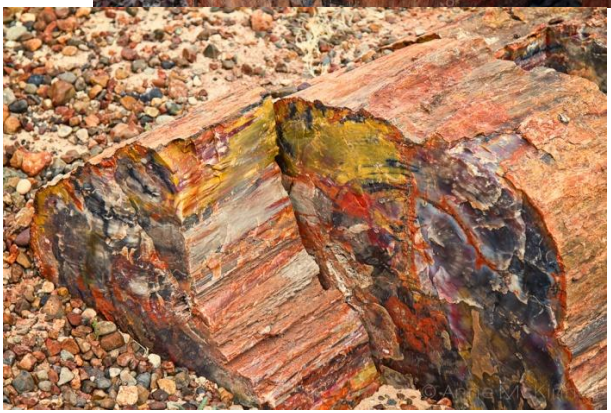

alamy stock photo
DGKRCH
www.alamy.com

©2011 Digital Adventures

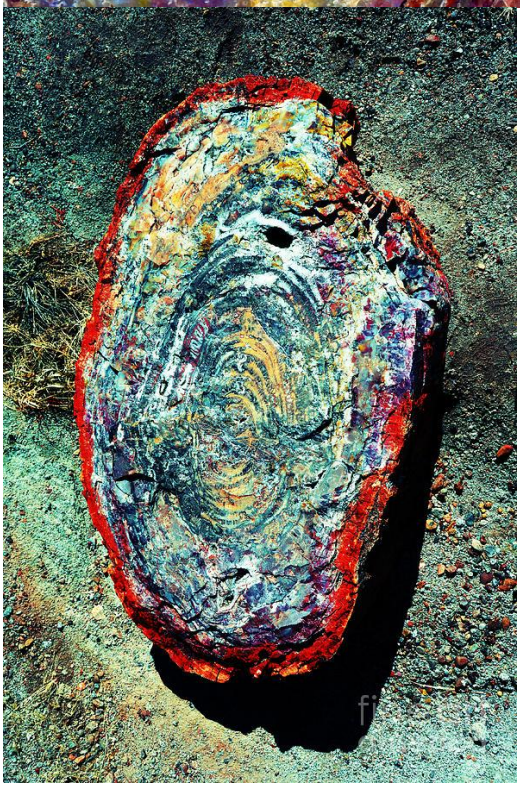

alamy stock photo
E9CM
www.alamy.c

GypsyNester.com

alamy stock photo
D77Y8D
www.alamy.com

Sezione di un tronco d'albero fossilizzato, della Foresta Pietrificata dell'Arizona (età 200 Ma).

Aţi admirat resturile pădurilor de diamant, safir, cristal, despre care vorbesc multe povesti româneşti?? Bine! Spectaculoase, nu e aşa? Acum am să vă povestesc ce minciuni ne spun oamenii de ştiinţă despre formarea acestora, teorie cunoscută de toată lumea pentru că este obiect de studiu în orice şcoală a planetei. În termeni savanţi, pietrificarea se numeşte fosilizare, iar organismele care s-au pietrificat au luat naştere, după ei, prin impregnarea minerala ulterioara, a corpului animalului sau a plantei respective. Au ajuns să facă o ştiinţă din minciuna, pentru ca, după ei, un animal devine pietrificat în condiţii particulare, atunci când este „îngropat de viu", sau mai bine spus, atunci când în mod instantaneu este acoperit de pământ sau substanţe minerale care îi împiedica descompunerea. Ceva de genul, dacă îmi moare pisica şi mă duc să o îngrop repede ca să nu se imputa, peste câţiva ani o scot pietrificată din groapa şi o pot pune în vitrina ca amintire. Cu alte cuvinte, în condiţii de erupţii vulcanice, ploaie cu pământ sau un înspăimântător tsunami, aceste evenimente particulare, transforma ţesuturile organice prin presare, acoperire sau înghiţire, în siliciu, în piatră. SI02.

În realitate, pentru a conserva un corp organic, exista doar două opţiuni: ori îl acoperi cu ambra (chihlimbar), ori îl laşi să putrezească.

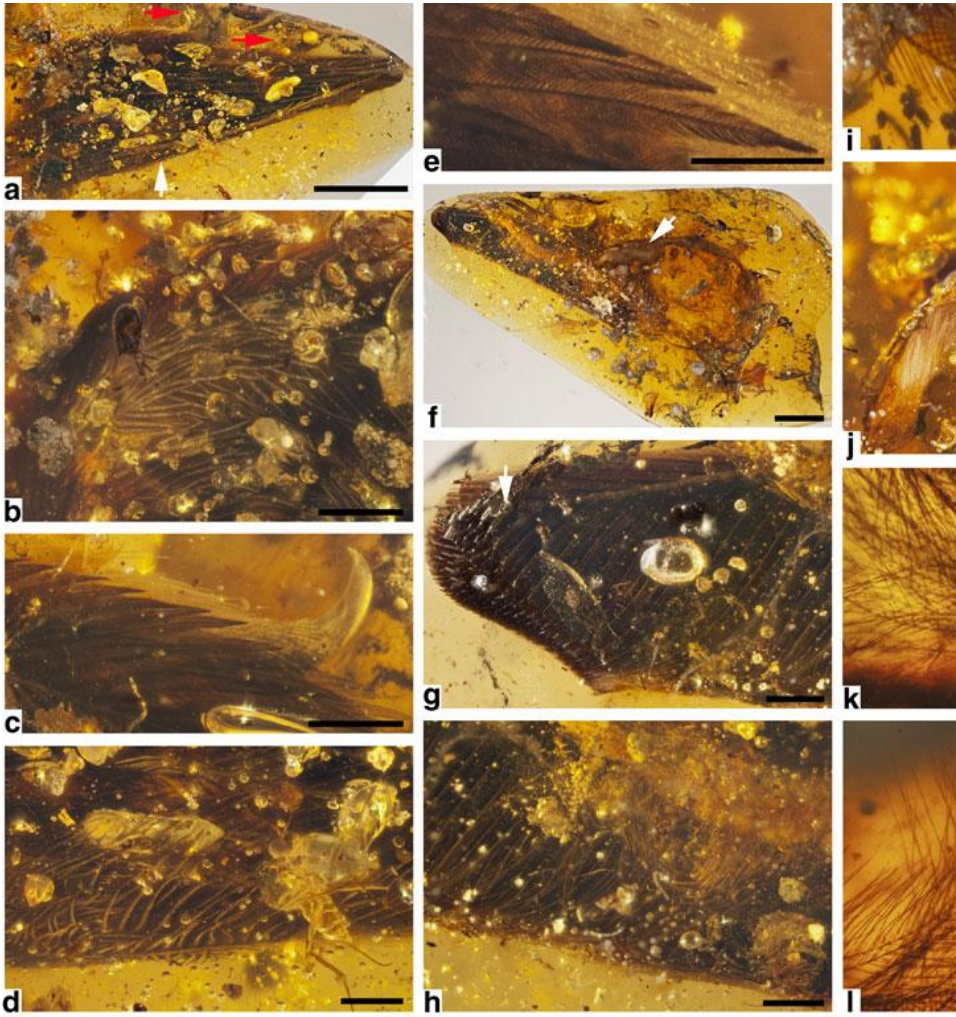

Dinozauri fosilizaţi în chihlimbar

Un corp organic nu se va transforma niciodată, niciodataaa în piatră. Aceasta absurditate a fost inventata pentru a ascunde adevărul pentru ca un ţesut organic nu se poate transforma în siliciu decât prin magie absoluta sau în condiţia în care el însuşi este de siliciu sau are la baza siliciu. Afirmare ca lemnul se transforma în pietre preţioase, denota modul în care ignoranta şi minciuna devin incontrolabile.

Spuneţi-mi cum este posibil ca o bucată de lemn să devină piatra preţioasă sau semipreţioasa? Cum? Nu exista un răspuns. Acesta pădure fosilizata în pietre semipreţioase, are o vechime de 200 milioane de ani şi este opera unui vulcan, spun „savanţii", iar povestea devine şi mai interesanta dacă mergem mai departe. Aceşti arbori, nu numai că au ars în infernul de foc al vulcanului, sau au putrezit în terenul umed, ci, împotriva oricăror legi ale fizicii, chimiei şi biologiei, s-au transformat în bijuterii preţioase. Dar aceasta nu este totul. Copacii nu au fost rupţi, dislocaţi sau distruşi de aceste inventate evenimente catastrofale. Nuu. Arborii sunt TOŢI tăiaţi cu multă precizie în bucăţi, astfel încât, dacă vrei, recunoşti ca şi în acele timpuri aveau impresionante drujbe cu care ucideau organismele vii.

Elita de milenii nu face nimic altceva decât să ascundă adevărul

pe care îl ai în faţa ochilor, inventând minciuni cu care adorm mintea omului, iar acesta este unul din miliardele de exemple, în care foarte puţini reuşesc să vadă şi să înţeleag cu adevărat realitatea, pentru ca în acest caz, acesta nu este un muzeu, ci o înscenare teatrala, pentru ca aceşti arbori au fost tăiaţi exact în acel loc de cineva şi dispuşi în acest fel. De ce oare?

Aţi observat cât de micuţi sunt aceşti arbori care au fost tăiaţi în bucăţi care nu depăşesc mai mult de 7 metri fiecare? Nu se pot compara cu uriaşele Sequoia ale Californiei! Răspunsul este uşor. Nu este vorba despre arbori, ci despre rămurele ale giganţilor copaci de siliciu ai antichităţii. Înainte de a merge mai departe aş vrea să vă spun ca nu trebuie să vă imaginaţi copaci din piatra pe care o cunoaştem astăzi, pentru ca dacă veţi gândi aşa sunteţi căzuţi în alta eroare. Ar fi aceeaşi eroare pe care ar face-o copii şi copii copiilor noştri care ar auzi ca generaţia care trăia în timpurile noastre au la baza materiei carbonul. Ce s-ar întâmpla dacă şi-ar imagina nişte corpuri făcute din cărbune? Tot aşa şi noi, nu trebuie să ne imaginăm corpuri de piatra ci corpuri care aveau la baza siliciul, un component particular care îţi da corpuri durabile, perfecte, care puteau trai şi milenii întregi, aşa cum ne relatează toate miturile antichităţii ca trăiau anticii patriarhi antediluvieni. Cate basme nu ne povestesc, cum în războaie şi lupte crâncene, cei mai buni oameni, copaci sau vieţuitoare se transformau în piatra? De mic copil mă tot întrebam cum este posibil ca un paloş de foc să poată să îl transforme pe Făt-Frumos în stana de piatră. Iată ca acum am răspunsul. Dacă generaţia milenara a Terrei despre care avem scrise mii de mărturii antice avea la baza corpului material siliciu, prin foc, acesta devenea piatra. Deci, toate fosilele de animale şi plante fosilizate ale trecutului au devenit pietre pentru ca ele aveau la basa siliciul, iar focul cu care a fost distrusă aceasta antica generaţie i-a transformat în ceea ce erau: SI02.

Să ne întoarcem la rămurele arborilor de siliciu ca să descoperim şi giganticii copaci cărora ele aparţineau. Aceşti arbori, erau atât de uriaşi, încât marii Sequoia americani, în comparaţie cu ei, nu sunt decât un fel de vegetaţie pe care astăzi o numim muşchi sau licheni. În timp ce turiştii rămân cu gura căscată la minunăţia pietrelor preţioase din care acesta ia sunt formaţi, nimeni nu este atent la peisaj,

pentru ca uimirea nu îţi permite să gândeşti mai mult decât îţi spune ghidul instruit al parcului, pentru ca adevărul este ascuns în peisajul care se afla exact sub ochii tăi. Priviţi cu atenţie colinele acelea particulare care se văd în depărtare!! Aceea este pădurea pietrificată, aşa cum veţi vedea mai departe.

Dar să mai aşteptăm un pic, şi să ne întoarcem la prima noastră fotografie în care eu vă spuneam că ceea ce vedeţi este doar o masă care a luat naştere din lava unui vulcan care a erupt acum 200 de milioane de ani, deşi acesta este doar un ciot al unui copac care trăia

printre margarete.

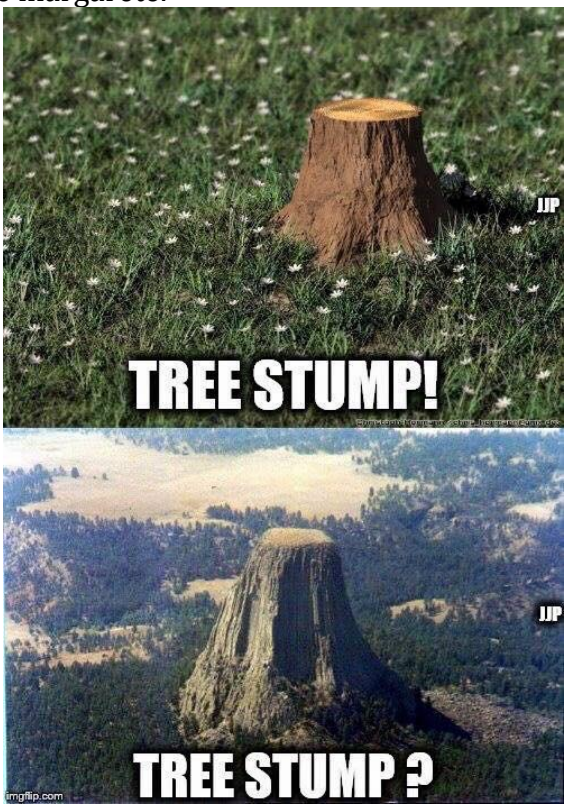

Dar despre a doua imagine ce ziceţi? Credeţi ca acesta este o masă care s-a format din erupţia unui vulcan antic? Sigur ca acum credeţi ca acesta este adevărul. Permiteţi-mi să vă prezint Turnul Diavolului!! Acesta s-a format acum 200 de milioane de ani din fuziunea magmei venita din profunzimea pământului. În acest caz nici nu se pune problema ca nu ar fi aceasta realitatea, fiindcă miliarde de persoane cred că acesta este un munte format de lava vulcanică.

Haideţi să ne apropiem un pic de acest ciot ca să examinam coloanele sale hexagonale de granit.

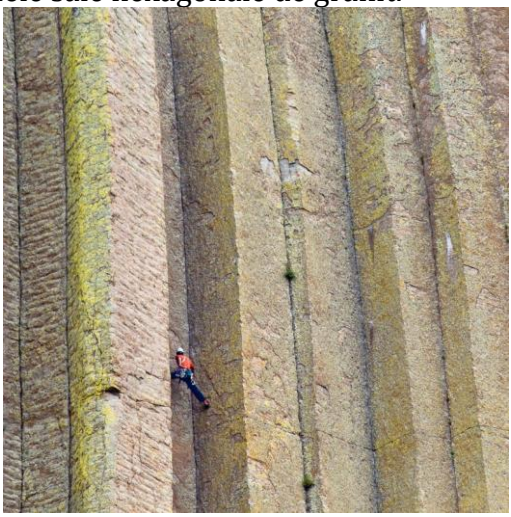

Aceste tipuri de formaţiuni care sunt puse pe seama vulcanilor antici se numesc în termeni ştiinţifici roca ignea, sau roca vulcanica, din care a luat naştere bazaltul, granitul, dioritul, andezitul, syenitul, gabronul şi trahitul, adică cele mai dure şi puternice pietre de pe tot pământul. Am să vă citez câteva enormităţi cu care suntem obişnuiţi de mici, astfel încât niciodată nu vedem şi cea de a doua realitate.

Bazaltul este o roca magmatica sau vulcanica bazica, care ia naştere prin erupţia unui vulcan, din lava fluida care a ajuns la suprafaţa pământului şi se răceşte relativ repede. În mod obişnuit bazaltul are o culoare cenuşie închisă cu nuanţe până la negru,

apărând ca o masă cu granulaţie fină, uneori cu incluziuni de roci de o culoare diferită. Această granulaţie fină a bazaltului este determinată de procesul de răcire relativ rapidă a lavei, iar în cazul unei răciri mai lente se formează coloanele de bazalt hexagonale. Datorită durităţii lui este utilizat la pavarea străzilor, la căile ferate, ca material de construcţie, în grădini ca ornament, iar prin anii 1950 – 1960 s-a folosit ca mozaic. Coloanele de bazalt alcătuiesc şi o atracţie turistică.

Waw, che strălucitoare fuziune de magma care se aliniază în coloane perfect hexagonale care se înalţa spre cer la o înălţime de 380 de metri!! Dacă puneţi instrumentele geometrice pe ele veţi constata că sunt de o perfecţiune care întrece irealul. Afirmând ca aceasta opera de arta geometrica a fost făcută de lava vulcanică este ca şi când am spune ca din căcat nasc coloane mai drepte şi mai perfecte decât ale Panteonului grecesc, sau ca o maşină de curse apare pe pista din cauza exploziei unei fabrici a lui Ferrari.

Aţi văzut vreodată cum arata fântânile de lava? O să vi le arat ca să înţelegeţi ca în acele timpuri lava nu a avut inteligenţa artificială ca să fie în stare să construiască asemenea opere de artă. Analizând aceste coloane, constatam ca toate sunt perfect aliniate între ele şi toate au o forma hexagonala, fiindcă tot universul are forama hexagonala aşa cum fulgii de nea nu sunt identici unii cu alţii, dar toţi au forma heagonala.

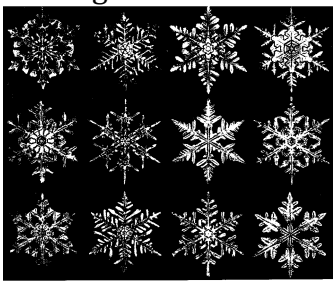

Chiar şi albinele, fără să aibă nicio cunoştinţă de matematica, au făcut fagurii lor în forme perfect hexagonale. Universul nostru este fractalic şi nu exista diferenţe între scările în care este studiat. Secţiunea transversala a rădăcinilor, a frunzelor, a tulpinii plantelor au miezul în forma hexagonala.

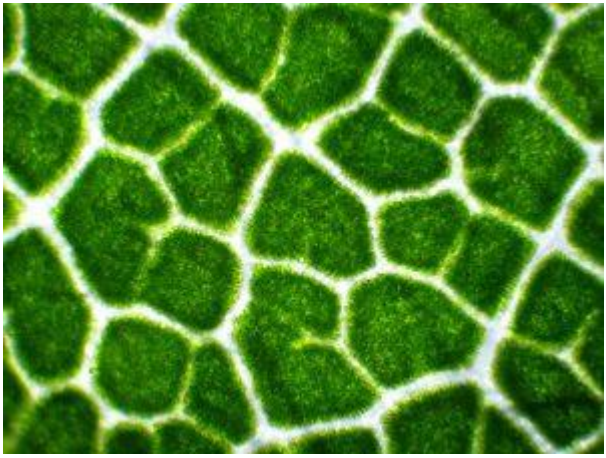

Fibrele coloanelor sunt perfect aliniate, proporţionale pe toată lungime lor de 380 de metri şi sunt în stansa corelare unele cu altele. Coloanele nu sunt lipite una de alta, ci fiecare este învelită într-o specie de membrana care se exfoliază, iar din această cauză, unele fibrele cad.

Aceste coloane nu ajung în pământ verticale, ci se îndoaie gradual, pentru a se transforma într-un sistem de rădăcini, aşa cum se întâmplă cu tulpina oricărui arbore de astăzi.

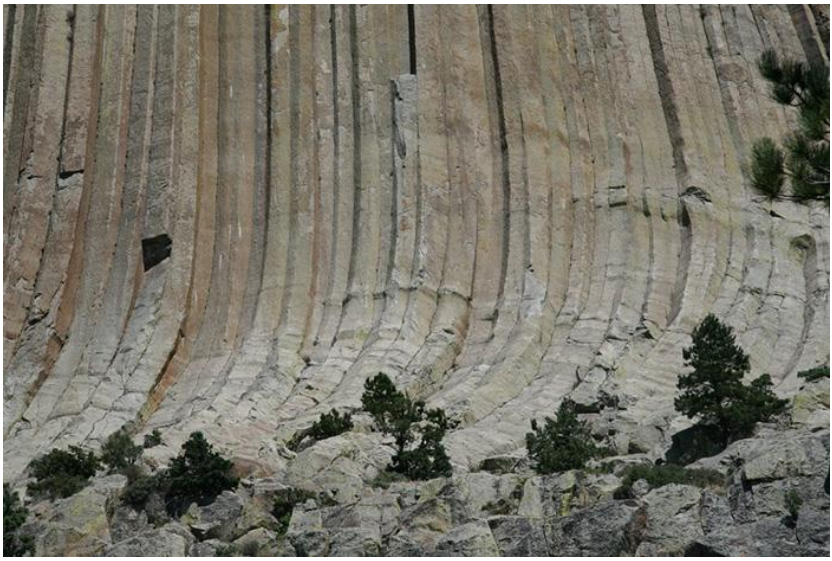

După cum vedeţi, povestea oficiala a solidificării lavei în coloane bazaltice hexagonale, este 100% inventata pentru a se ascunde adevărul şi nu poate sta în picioare. Având în vedere faptul ca acest ciot are la baza 300 de metri, oamenii de ştiinţă au calculat înălţimea sa, care a fost de… sunteţi pregătiţi? Şase kilometri. Deci, Turnul Diavolului nu este un munte, aşa cum vrea ştiinţa sa ne obige să credem ci un ciot al unui gigantic copac de siliciu tăiat fără mila, în

timpuri trecute. Oricum, va trebui să ţinem cont de matricea care nu doreşte ca persoanele să se trezească şi să vadă în faţa realitatea, astfel încât vor fi destule care din neştiinţă, prostie sau dementa nu vor accepta aceste realităţi pe care le au în faţa ochilor, dar dacă credeţi ca argumentele s-au sfârşit aici, va deziluzionez încă o dată. Acum, pentru că am făcut toate calculele referitoare la acest ciot de copac de siliciu, să vă arăt şi alţii, pentru ca dacă aţi crezut ca pe pământ exista doar acesta, aţi greşit. Trebuie doar să vă daţi jos ochelarii de cal pe care prisma ni-i pune la ochi.

Vă prezint Reciful de bazalt, în Irlanda!

Priviţi cu atenţie! Nu vi se pare ca vedeţi deja ceva cunoscut despre care am vorbit un pic mai înainte?? Observaţi minunatele coloane de bazalt hexagonale? Sunt identice cu cele ale Turnului Diavolului, numai ca acestea vin direct din mare, fiindcă aceasta planta a crescut exact pe malul ei. Are în jur de 40 de mii de coloane de aceste proporţii geometrice, iar oamenii de ştiinţă ne spun şi despre ea că este născută dintr-o erupţie vulcanica.

Acum am să vă demonstrez că este imposibil să crezi astfel de afirmaţii dacă vrei să gândeşti şi nu te mulţumeşti cu ceea ce alţii îţi baga pe gât fără să aibă niciun fel de suport real, pentru ca dacă vrei cu adevărat să ajungi la adevăr nu mai raportezi nimic la ştiinţa şi bazele sale mincinoase, ci la realitatea pe care o ai sub ochi în fiecare zi. Iată cum arata cu adevărat lava vulcanică fluidă şi câteva forme ale sale, la răcire.

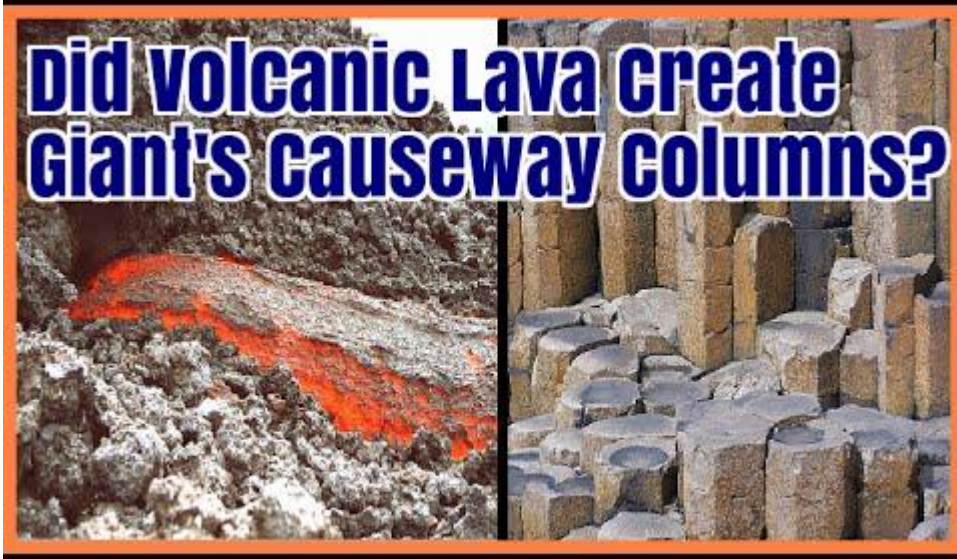
Did Volcanic Lava Create
Giant's Causeway Columns?

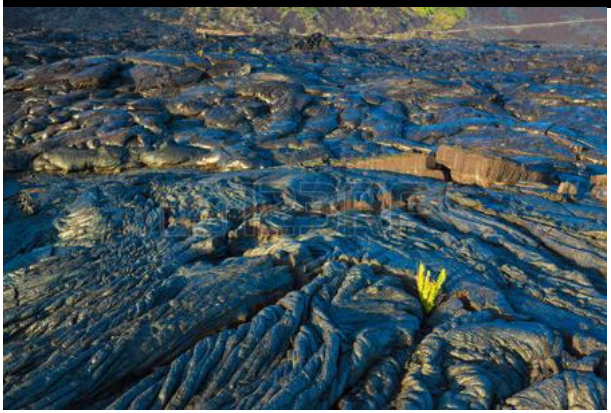

Chiar dacă nu aş şti nimic despre enormele plante de siliciu, nu aş putea să cred în această teorie pe cât de mincinoasa pe atât de bizara, mai ales fiindcă m-aş întreba la nesfârşit cum este posibil să crezi în aemenea baliverne fără să clipeşti măcar o dată din ochii aceea orbi şi te întrebi de ce oare trebuie să crezi altceva decât vezi cu ochii liberi?? Dacă credeţi ca aceşti doi arbori sunt singurii pe care pot să vi-i arat, greşiţi, pentru ca pământul este plin de trupurile lor asasinate. Oamenii nu reuşesc să vadă realitatea, iar „savanţii" îi ajuta să rămână orbi în faţa ei, inventând un nume pompos pentru un fenomen nescocit de minţile lor bolnave, fiindcă coloanele de bazalt au căpătat numele de Recifurile de bazalt.

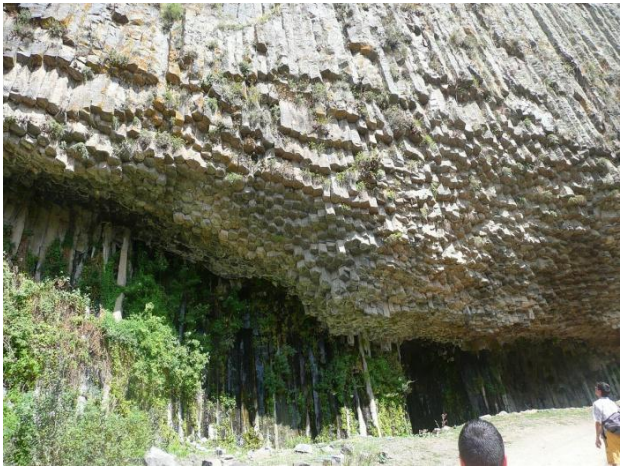

Priviţi aceste ultime două fotografii! Cum se explica direcţia vulcanului? Lava a curs? Pot să admit ca a curs, dar picăturile nu au căzut pe pământ, deci… lava nu a curs. Pe de altă parte, picăturile hexagonale topite, s-au unit cu alte picături hexagonale fluide, pentru ca în mintea elitei, lava fleşcăită are forme hexagonale când vor ei să explice o aberaţie. Exista mii de fotografii cu cioturi de copaci de siliciu pe internet. Îi puteţi căuta şi admira singuri digitând caracteristicile despre care v-am vorbit, iar Google o să vă ajute.

O alta minunăţie a timpurilor antice este cel mai mare lac sărat al planetei, care se găseşte în Bolivia. Fundul sau este format din mii de hexagoane.

Despre aceste perfecte forme ale sale nimeni nu explica nimic, de parcă nici nu ar exista, dar ele exista şi se pot vedea chiar şi atunci când ploile le umplu cu apa, dar mai ales când apa se evapora şi rămân doar ele. Acest lac are 10.000 de kilometri pătraţi, iar înălţimea plantei care a fost asasinata de maşini colosale era inimaginabilă. Acum câteva mii de ani pământul nostru era fabulos, fantastic şi ireal de frumos, astfel încât filmul Avatar în care ei ne arata aceste lucruri este la mii de kilometri distanta de realitate. Vieţuitoarele aveau corpuri durabile care emiteau lumina de la ele însăşi şi toate bunătăţile şi frumuseţile existau aici, ca un adevărat paradis ce a fost. „Eu sunt adevărul şi lumina care vine de la ea însăşi" spunea un mare învăţat pe care lumea îl cunoaşte cu numele de Cristos.

Tot ceea ce ne-au lăsat după distrugerea vechii lumi, este o groapa de gunoi, munţi de reziduuri toxice, fiindcă tot ce era viaţa a fost ras de pe faţa pământului de inumanele lor maşinării aducătoare de moarte. Societatea de astăzi doarme, muncind opt ore pe zi pentru a construi maşinării inutile, visând vise inutile, în timp ce ei ne ucid şi ceea ce a mai rămas din acest colţ de paradis. Am să vă arăt un pic mai încolo despre ce vorbesc.

Acum să ne întoarcem la trunchiul nostru ca să vă arăt ceva ce poate nu aţi sesizat. V-am aţâţat doar câteva cioturi de copaci, dar acesta este special pentru ca văzut de sus, are suprafaţa plata. Acest lucru înseamnă că a fost tăiat. Da, da tait. Priviţi la poalele sale acele grămezi de pietriş! Aceea este proba ca aceşti copaci au fost aleşi ca să fie tăiaţi, iar acele mormane de pietriş este talaşul din corpul lor, pentru că aşa cum un arbore de carbon lasa talaş când îl tai, tot aşa şi un arbore de siliciu lasa nisip în urma sa, chiar dacă atunci când a fost ucis, acela nu era nisip ci substanţe organice pe baza de siliciu. O să vă întrebaţi de ce l-au tăiat? Cine l-a tăiat? Ce au făcut cu aceşti arbori? O

s-o va răspund mai târziu. Acesta nu este singurul ciot existent pe pământ şi oricum în companie cu alţii pe care am să vi-i arat, acesta este foarte mic.

Ceea ce vă voi arăta o să răstoarne cunoştinţele voastre despre tot ceea ce ştiţi despre roci şi munţi.

CANADA

NAMIBIA

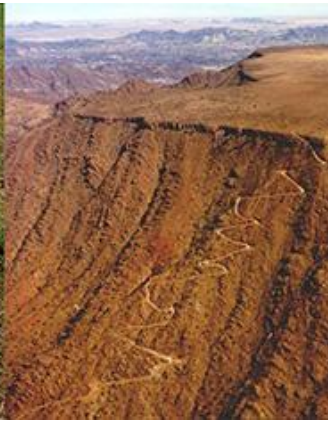

Argentina

Ethiopia

There are no forests on Flat Earth Wake Up
SILICON BASED TREE STUMPS
CARBON BASED TR
Venezuela
41:20 / 1:20:08

Venezuela

VENEZUELA

NEW MESSICO

SUD AFRICA

INDIENII HOPI

USA

IS MONUMENT NATIONAL PARK
REALLY AN OLD GIANT PETRIFIED
FOREST?

TUNISIA 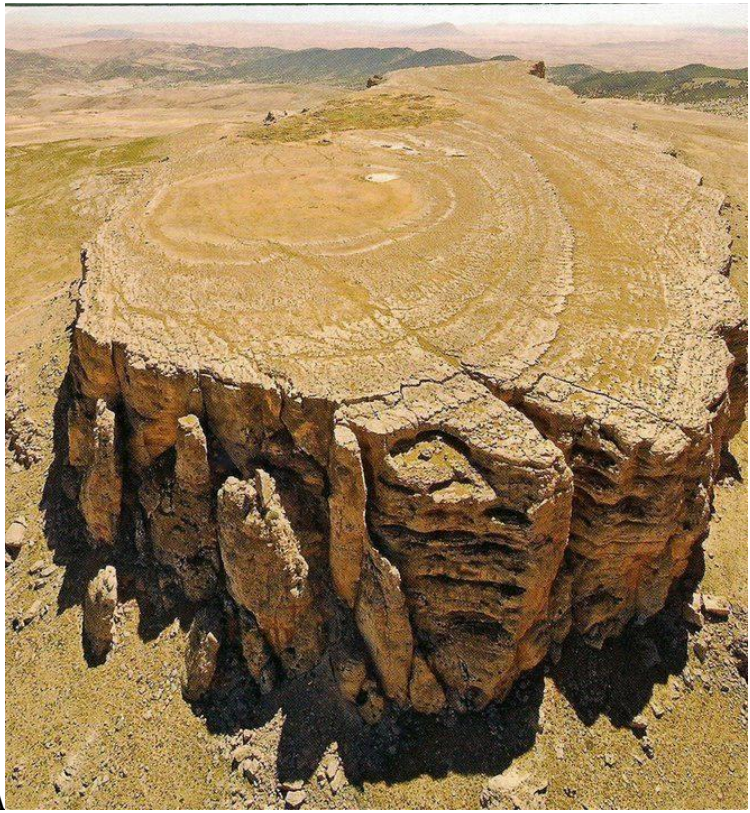

TUNISIA

DETALIU

ANTARCTICA

TEXAS

VENEZUELA

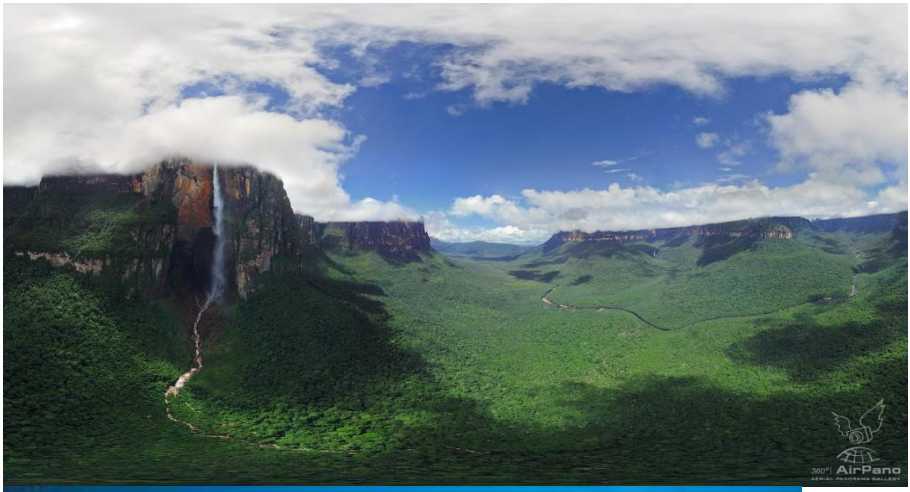
360° AirPano

www.photovide.com/tepui/

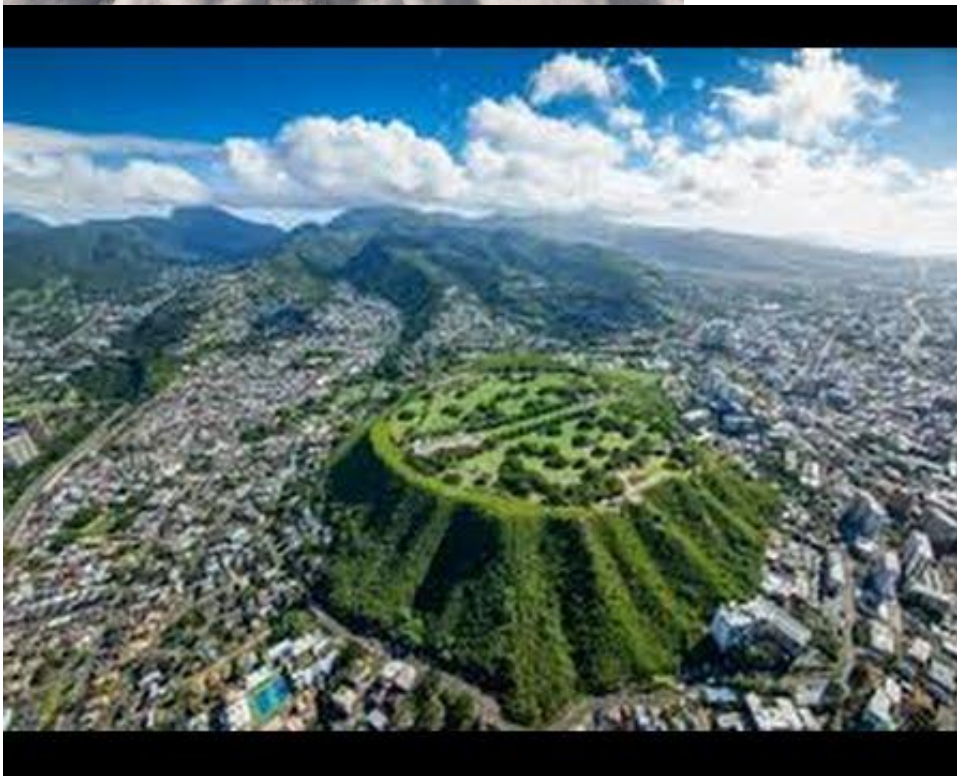

CEAHLĂU-ROMANIA

AFRICA DE SUD-CAPE TOWN

Aceste trunchiuri ciopârţite ai arborilor gigantici de siliciu sunt cu miile pe tot pământul, iar „oamenii de ştiinţă" le numesc „Mesa", care în limba spaniola înseamnă „Masa", datorită faptului că vârful lor este plat… sau mai degrabă nu au vârf. În fotografia de mai sus, trunchiul arborelui care trăia în Africa de sud are un diametru de 3 kilometri. Dacă am face calculul pentru a afla înălţimea sa, am obţine impresionanta cifra de 60 de kilometri. Este greu să îţi imaginezi cât de uriaşe erau ramurile sale pe care noi astăzi am construi întregi oraşe doar pe una singură. Este ceva de neimaginat şi greu de digerat dar, multe mituri ale omenirii din toate părţile Terrei ne vorbesc despre aceasta epoca. Eu nu ştiu dacă acum 2000 de ani pădurile dacilor aveau 60 sau 6 kilometri înălţime, dar ştiu ca romanii nu îndrăzneau să intre în ele de frica pentru că erau impresionante, iar dacii le cunoşteau extrem de bine. Bineînţeles că mintea omului nu va vrea să se obişnuiască cu gândul ca muntele din Africa de Sud este restul unui copac pentru ca prisma nu concede acest lucru mulţimii adormite.

În cărţile sale, poetul rus Alexander Puşkin, ne povesteşte despre un stejar cu înălţimea de 100 de kilometri care se găsea în insula Vuia, pe care guvernanţii pământului l-au asasinat. Nu suntem siguri de înălţimea sa reală, dar acest srejar se presupune ca marca centrul pământului şi era cu mult mai mare decât arborele Cetăţii Capului din Africa pentru că era cea mai mare planta care creştea pe pământ.

Bine, acum înţelegeţi de ce noi astăzi pe pământ nu mai avem păduri? Pentru ca aceste nenorocite marionete au înlocuit de mii de ani adevăratele plante ale pământului pe care mama nostra a tuturor

le-a creat, cu vegetaţie din ce în ce mai mica, bolnăvicioasă, strâmbă, fără fructe şi flori, care în comparaţie cu ceea ce era o dată aici, par nişte arbuşti, muşchi sau licheni, nicidecum păduri. Tot ce exista astăzi pe pământ sunt organisme modificate genetic, hibrizi a căror corpuri au fost mutilate şi modificate de mii de ani. Înţelegeţi acum cate lucruri nu reuşim să vedem, deşi le avem pe toate în faţa ochilor, datorită matricei care ne induce în eroare prin învăţăminte mincinoase inventate? Eii, dar a venit vremea ca totul să fie arătat pentru ca nu degeaba apocalipsa înseamnă înlăturarea valului, care a cam început să cadă, iar omul mai repede decât se credea, a înţeles păcăleală milenara.

Ştim din miturile omenirii, ca întreaga planetă era acoperita de vegetaţie gigantica, iar noi am descoperit deja o parte din ea, dar unde sunt celelalte păduri? Aceste trunchiuri gigantice numite „mesa" erau arbori unici, cei mai buni şi mai frumoşi, iar datorită faptului că trebuiau să dispară, au fost aleşi pentru a fi tăiaţi.Toate celelalte păduri ale Terrei au fost distruse de o undă de impact super puternica, ca în Tunguska.

Până acum am văzut doar cioturi de arbori gigantici cu vârful plat, dar cum apare un copac care nu a fost tăiat, ci rupt?

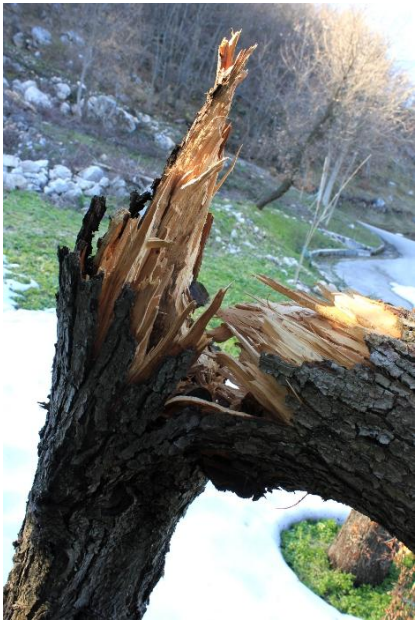

Acum am să vă prezint câteva păduri „pietrificate” pe care elita le-a transformat în obiective turistice, în parcuri naţionale, cărora li s-au inventat povesti care susţin pietrificarea inventata a lemnului pe parcursul a milioane de ani.

CHINA

USA

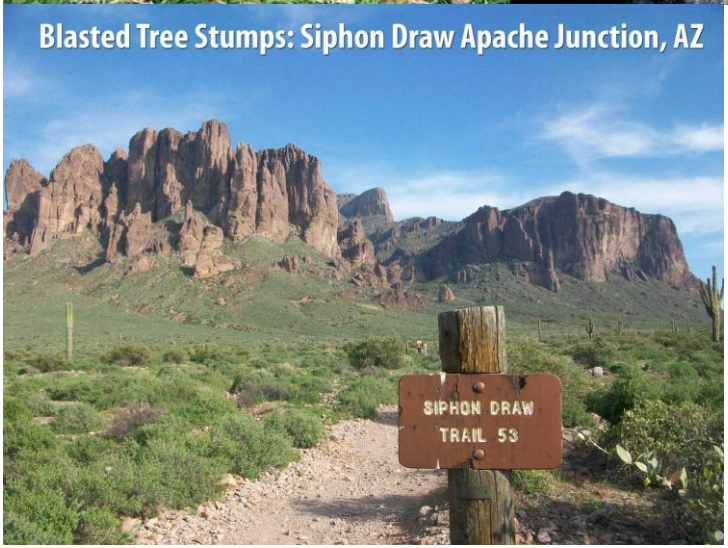

PIETRELE DOAMNEI-RARAU

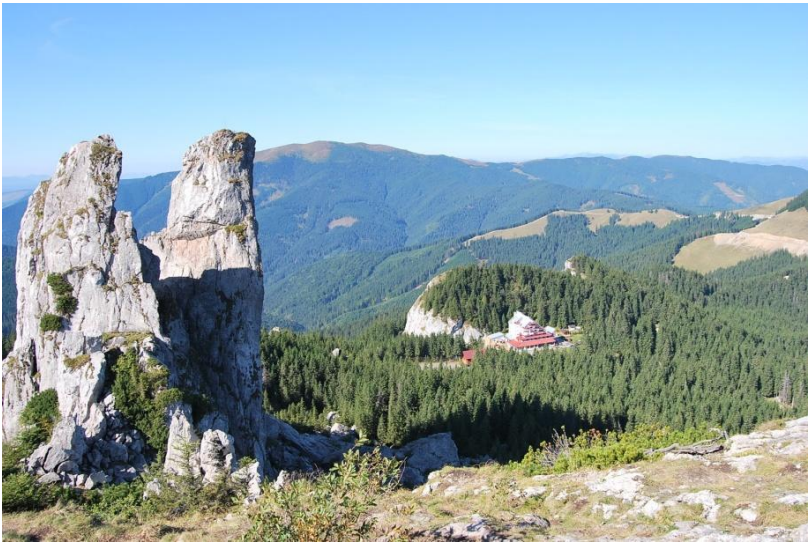

CHINA

ARIZONA-USA

COLORADO-USA

PATAGONIA

NAMIBIA

EVEREST

ANZI

CARPAŢI

ALPI

MONT BLANC

Pentru cât vi s-ar pare de ireal, aceştia, sunt doar trunchiuri rupte ale giganţilor copaci de siliciu. Puteţi să îi vedeţi în milioane de fotografii şi să vă gândiţi ca acelea nu sunt pietre uriaşe, nu sunt munţi, ci cadavrele antice ale vieţuitoarelor gigantice ale Terrei. Acum poate o să înţelegeţi de ce suntem atât de fascinaţi de munţi şi de piscurile lor goale şi de ce materialele cele mai curate pentru construcţii sunt bucăţile de piatră. Deşi „moarte”, ele emit o puternica energie pentru noi, fiinţele umane de carbon şi sunt legătura dintre era de siliciu şi cea de carbon. Trebuie să învăţaţi să faceţi diferenţa dintre pietre şi munţi pentru că sunt lucruri complet diferite. Pietrele deriva dintr-un imens masiv de marmură, dintr-un fragment de fibre care se înălţă către cer, dintr-o coloana de granit, în timp ce munţii sunt o grămadă de reziduuri abandonate, care au fost construiţi de maşinării gigantice, care le-au dat forma de con în marea lor majoritate.

FUJI-JAPONIA

Aceste grămezi au în interiorul lor reziduuri chimice care reacţionează între ele începând să ardă sau de multe ori să explodeze încât crezi ca cineva a runcat o bomba atomică deasupra lor, fiindcă ce comporta exact ca o ciuperca nucleară atunci când erup, pentru ca aceşti vulcani inventaţi de elita, sunt în realitate doar munţi de reziduuri chimice provenite din exploatări miniere antice.

ETNA-ITALIA

Elita a pus mereu în mişcare păpuşarii săi care vin să ne povestească despre vulcani care s-au format cu milioane de ani în urmă, iar când intră în activitate aruncă în sus focul incandescent din mijlocul pământului… şi lumea crede, aşa cum cred că pavajele de granit sunt rezultatul acestor erupţii vulcanice care au creat lava cu memorie în stare să formeze coloane de granit hexagonale. Din acest motiv, cuvinte ca munţi, vulcani, lava, trebuie să dispară din limbajul nostru. Toate aceste roci care ne înconjoară, sunt cadavre ale vieţuitoarelor care au trăit în era de siliciu. Ştiu că vă veţi întreba dacă absolut toţi sunt arbori căzuţi, iar eu am să vă răspund: nu. Nu, pentru că nu toate au forme hexagonale ca Turnul Diavolului şi recifurile de bazalt. Unele au o structură lamelară, sau spongioasă, pentru că lumea noastră antică avea o mare diversitate de vieţuitoare, o lume pe care nu suntem în stare să o identificăm sau să ne-o imaginăm din cauza mulţimii de specii existente în acele timpuri, dar mai ales datorită neştiinţei noastre de a citi natura şi lumea care ne înconjoară.

Probabil aceste forme stranii de mai jos, sunt vieţuitoare şi plante de existenţa cărora nu avem habar, deşi ele sunt aici, sub ochii noştri, dar nu le putem vedea de nas, sau poate acum realizăm ca minunăţii trovanţi sunt de fapt fructele copacilor giganţi de siliciu.

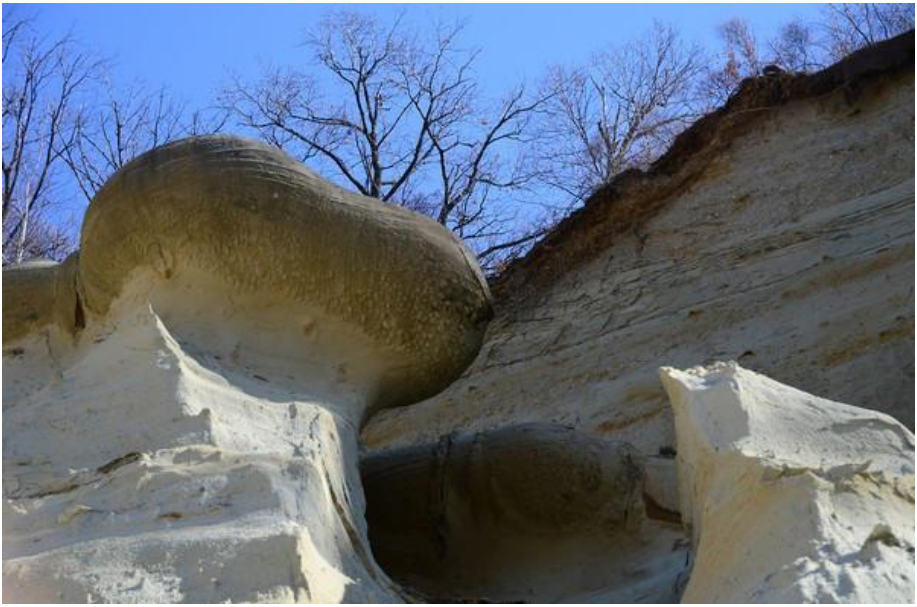

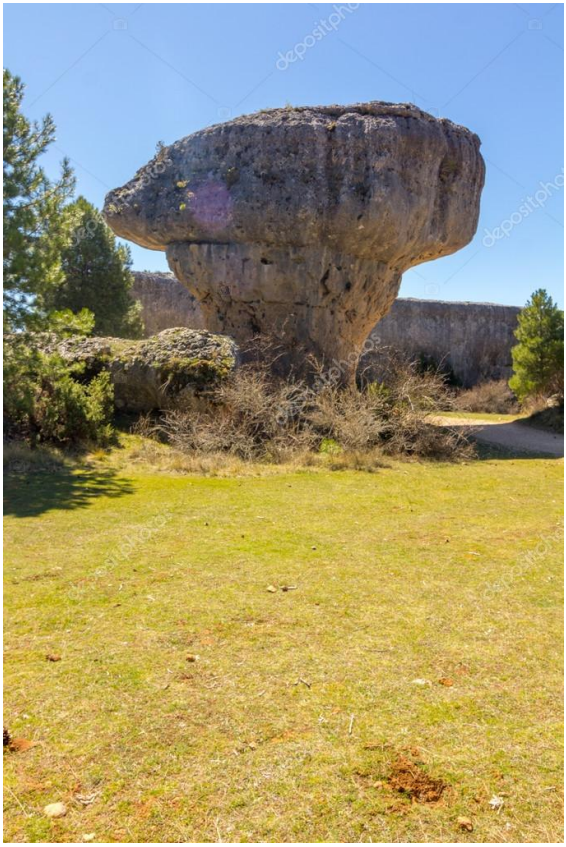

© www.spainCenter.or

Nici măcar nu ne putem gândi la imensa cantitate de lemn de siliciu care a rămas după căderea unor arbori de aceste dimensiuni,

dar avem sub ochi cantitatea imensă de „talaş” transformat în nisip, care a rămas după tăierea lor.

Aş vrea să mă opresc un pic aici, ca să vă arăt ca şi în România, ţara codrilor de stejar care provocau frica de neimaginat oricărui străin care nu ar fi putut să îi traverseze singur, ci cu călăuza, existau astfel de arbori de siliciu, cu mult mai mari şi mai impresionanţi decât ceea ce v-am arătat până acum fiindcă în aceste două luni am învăţat despre acest subiect, cât nu a învăţat niciun şcolit în toată viaţa sa.

În minunata Transilvanie, am descoperit câteva trunchiuri rupte ale copacilor de siliciu ai trecutului care impresionează prin mărimea lor, dar şi prin asemănarea perfectă pe care o au cu alţii care se găsesc în alte părţi ale globului. Cele care impresionează cel mai mult sunt trunchiurile de granit din cele două Detunata: Detunata şi Detunata Goala, în care se observa cum acel arbore a fost frânt, iar resturile sale au umplut muntele cu pietre hexagonale de granit. Au înălţimi care ajung până la aproape 1300 de metri, doar partea rămasă în picioare. Nu vă spun mai multe pentru că puteţi să căutaţi şi singuri amănunte despre ei. Eu vreau doar să vă arăt încă o dată ca teoria vulcanului care face coloane hexagonale de granit perfect aliniate nu sta în picioare nici pentru cel mai sceptic cititor al meu, în timp ce pentru adormiţi, lava va fi argumentul lor forte.

Priviţi cu atenţie aceste ultime două fotografii în care se vede cum arborele a fost rupt! În antepenultima, fibrele sale s-au îndoit în locul în care au fost rupte, în ultima se vede cum trunchiul sta perpendicular pe fibrele rămase în picioare, iar la baza s-au împrăştiat toate fibrele care au sărit prin ruperea sa. Este jenant şi imposibil, ca un om de ştiinţă care gândeşte cu adevărat să mai poată să susţină teoria vulcanului care a aruncat în aer lava cu memorie artificiala, capabilă să construiască din zbor coloane individuale de forma hexagonala care se răcesc rapid formând una dintre cele mai dure roci de pe planera: granitul.

Observaţi în fotografia de mai jos, ca nici de această dată coloanele nu intra vertical în pământ, ci se curbează ca orice trunchi de arbore, din care ies apoi rădăcinile, aşa cum am văzut mai înainte.

Bucium-Cerbu / Alba Iulia

Baia Mare / Lespezi-Ignis

Baia Mare / Ilba-Ciocarlau

Baia Mare-Baisoara

Baia Mare – Limpidea

Racoş – Perişani

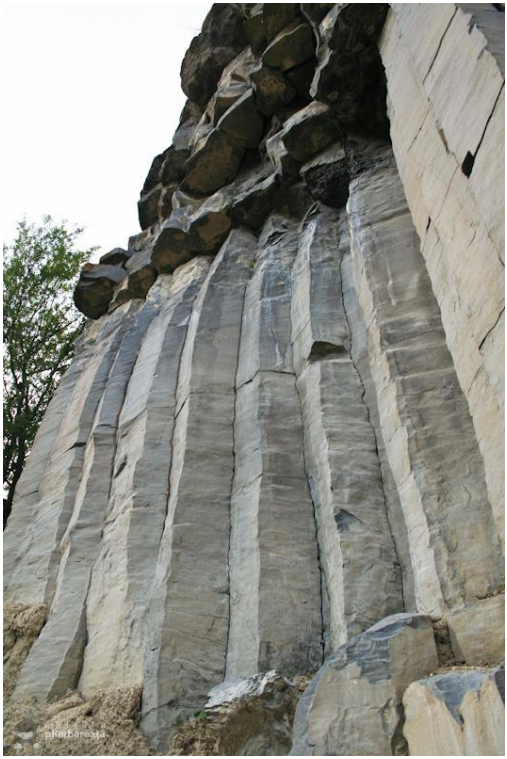

Detunata Goala

Câteva coloane de granit identice cu cele de la Detunatele.
Baigong Pipes-China

Devils Postpile-California

Armenia-coloane de granit

Exista însă multe cioturi de plante gigantice de siliciu care sunt

colorate, astfel încât teoria lavei care le-a format devine deja jenanta.

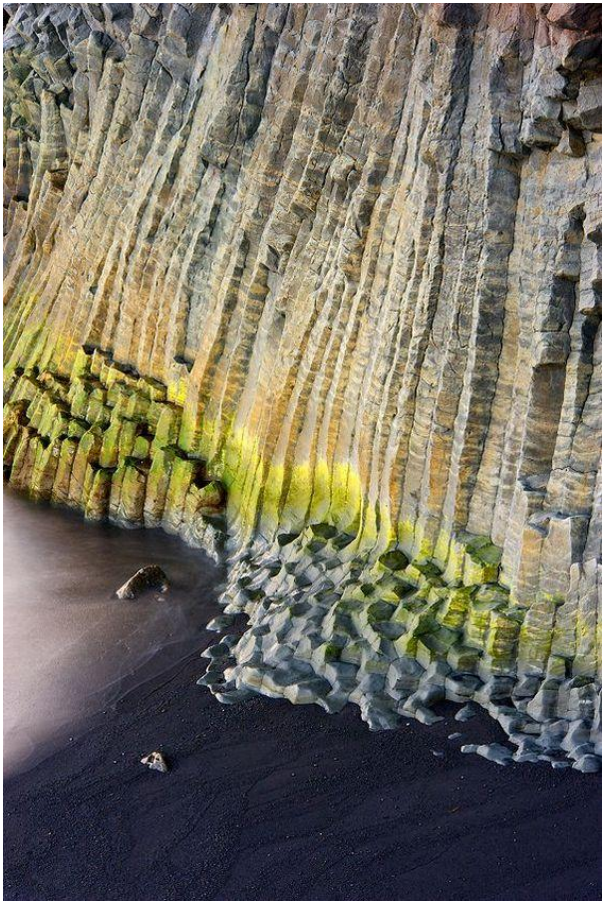

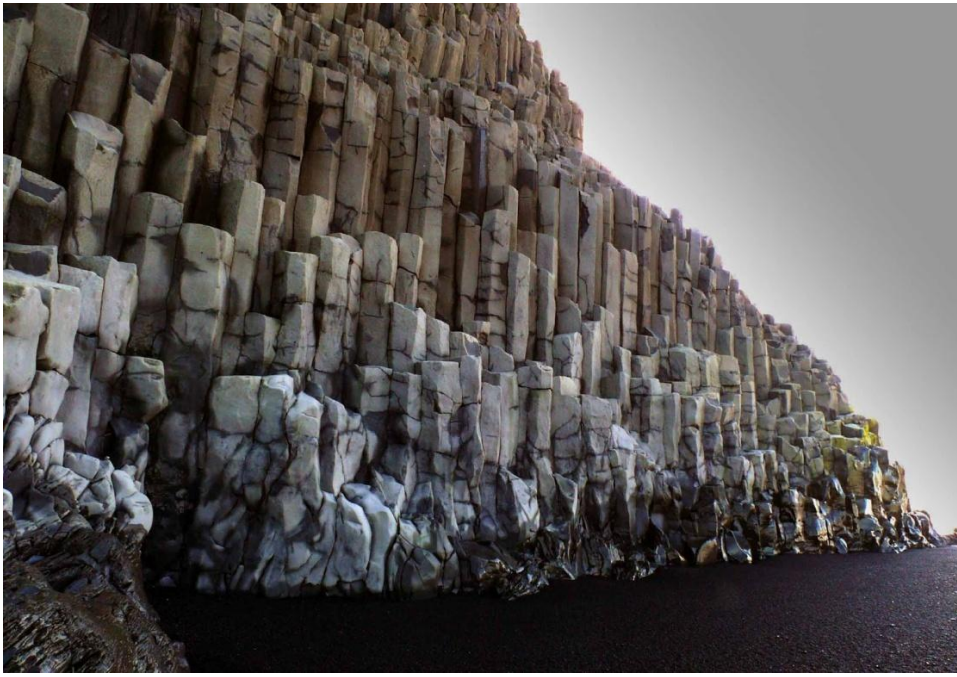

© Kayla Stewart

Tot din epoca aceasta de siliciu, sau de piatra, cum o numesc cu sarcasm marii oameni de „ştiinţă” ai zilelor noastre, ne-au rămas moştenire sumedenie de pietre colorate, care mai de care mai strane ca forme şi culori, despre care noi nu ştim ce sunt sau de unde provin, dar acum, fiindcă am înţeles multe despre ceea ce nu ni s-a spus, putem să afirmam că pot fi fructe, flori, rădăcini, frunze sau bucăţi ale miilor de organisme vii ale trecutului. Iată câteva dintre ele:

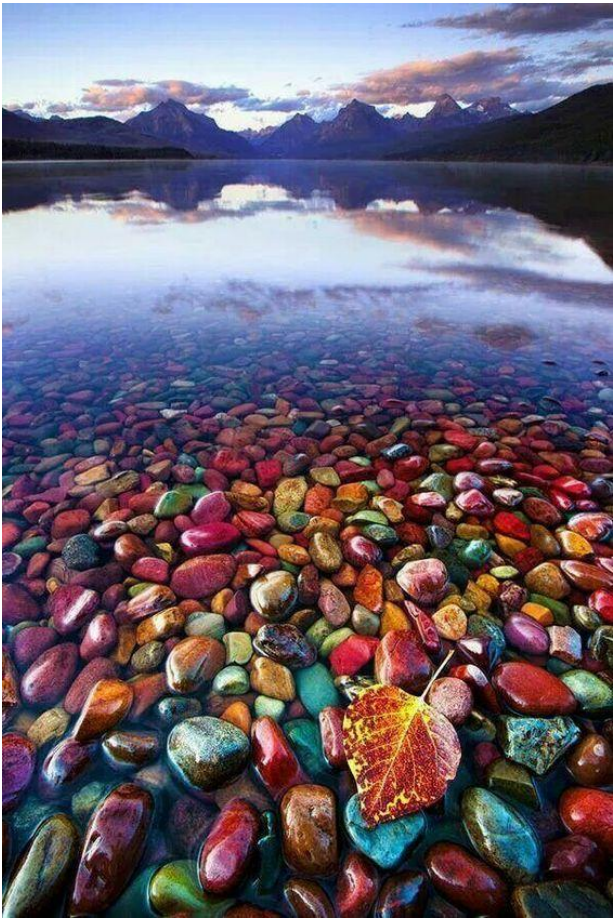

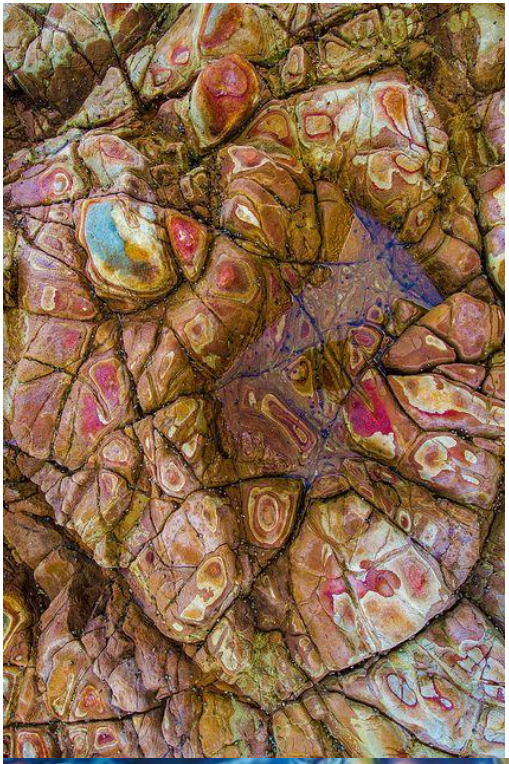

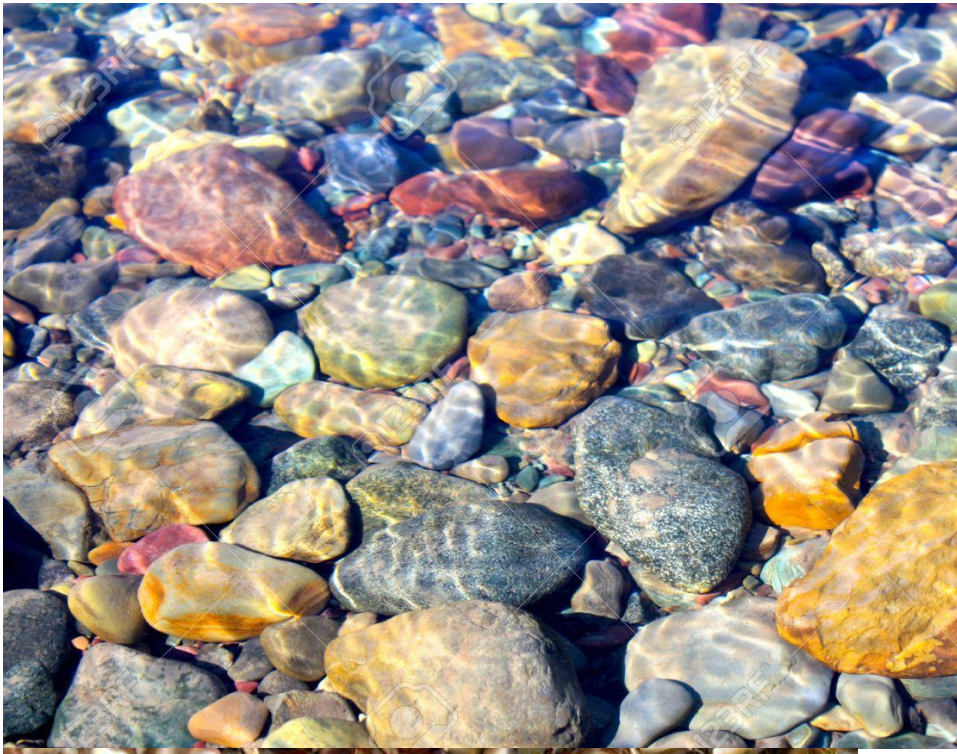

e dureros, dar trebuie să admitem ca absolut tot ceea ce ne

înconjoară nu sunt formaţiuni vulcanice sau magma care a ieşit din măruntaiele pământului ca să formeze munţi, dealuri şi câmpii, ci cadavre ale anticelor vieţuitoare ale Terrei, mutilate, asasinate de tehnologii puternice care au decimat viaţa. Despre aceste lucruri a scris Pavel Ulianov în cartea „Deşteptaţi-vă oameni!”

El a revoluţionat lumea geologiei datorită principiului funcţionarii excavatorului cu roţi. Lăsaţi-mă să vă prezint acest gigant, care este numit „Caracatiţa”, cel mai mare excavator cu roţi.

Să vă arăt cum lucrează acest mamut şi alţii asemănători care într-o oră dislocă de la 5200 la 7.000 de metri pătraţi de pământ. Ele avansează pe roţi, până ajung paralel cu zidurile zonei miniere pe care trebuie să o exploateze, lăsând în urmă pereţi de pământ de formă concavă. După ce epuizează minereul lăsând în urmă doar steril, aceste exploatări abandonate rămân fără viaţă pentru totdeauna. Timpul le dă forme stranii, astfel încât peste milenii, aceste mine pline de reziduuri toxice şi de deşeuri, ne sunt prezentate de către elită ca miracole ale naturii.

Una dintre aceste „minunăţii” este Wave Rock în Australia, care a devenit o mare atracţie turistica, deşi în realitate este doar o mina abandonată. Deschideţi-vă minţile, pentru ca ei trăiesc, iar noi dormim.

Ei nu doar trăiesc, ci extermina planeta noastră. În timp ce pe tine te amendează pentru ca nu faci diferenţa între gunoaie (sticla, plastic, hârtie…), ei au ucis oceanul. Insule de plastic şi gunoaie, mari cât un continent au sufocat apele, iar vieţuitoarele se sting rând pe rând din cauza aceasta. Au ordonat decimarea pădurilor, împânzesc cerul cu nori de metale grele care ucid apa, aerul, solul şi pe noi înşine, crează viruşi, microbi şi boli inumane care reduc considerabil populaţia, crează mâncare din prafuri chimice şi plastic care blochează organismul, iar omul moare de pe o zi pe alta fără să aibă simptome evidente, excavează în adâncime oprind cursul apelor în fântâni sau la sol, astfel încât vei fi nevoit să cumperi apa care este gratis pentru toţi şi multe alte măgarii pe care dacă ar trebui să le enumăr doar, as scrie câteva sute de pagini cu titlurile lor.

Treziţi-vă oameni pentru ca ei otrăvesc totul chiar şi acum în timp ce eu scriu aceste rânduri, revizuiţi-vă tot ceea ce v-au învăţat şi v-au făcut să credeţi că este real în şcoli şi universităţi. Cercetaţi din nou istoria, geografia, geologia, arheologia! Deschideţi-vă mintea! Vreau să priviţi aceste fotografii.

Astăzi avem mii şi mii de artefacte pe care nu suntem în stare să le reproducem din cauza lipsei de tehnologie şi de specialişti care să le poată înţelege şi reface pentru ca tehnologia antica era mult mai evoluata decât ceea ce avem noi astăzi, care suntem într-un regres total fata de ceea ce exista înainte. Societatea noastră, în comparaţie cu

cea antica, este ca un copil care se joacă într-o groapa de nisip. Iată câteva exemple.

Babolovo-Rusia

Este o cada de 48 de tone construită din granit, perfect şlefuită, cu bordura exterioara perfect egala, ambele fete circulare, atât cea concava, cât şi cea şi convexa, au fost construite de o maşină de mare precizie, pentru că este imposibil de realizat aşa ceva manual, mai cu seamă în ceea ce priveşte şlefuirea.

Coloana din Alexandria

Cântăreşte 600 de tone, are 27 m înălţime şi este realizata din granit. Are forma convexa, imposibil de realizat manual.

Ollantaytambo-Peru

Zidărie din granit cu pietre care cântăresc între 40 şi 120 de tone fiecare. Sunt aşezate cu precizie matematica şi încastrate atât de corect între ele încât nu permit nici măcar unui vârf de ac să intre.

Pietrele sunt aliniate între ele în trei dimensiuni şi prezintă nişte protuberante imposibil de realizat astăzi fără maşinării speciale capabile să lucreze granitul.

Cappella Sansevero-Italia

Aceasta stauie este sculptata într-un singur bloc de marmură, iar detaliile par atât de reale de parcă ar fi făcute în plastilina. Aceste tipuri de statui nu se pot realiza fără maşini avansate cu control numeric fiindcă niciun sculptor oricât ar fi de priceput nu o poate face.

Ei ne mint de milenii ca omul a fost un primitiv care nu era în stare să facă nimic, deşi mărturiile civilizaţiei lor unice se văd astăzi pe tot pământul din ce în ce mai mult. Numai obligându-ne să credem că omul antic a fost primitiv, noi astăzi, ca nişte mari dobotoci ce suntem, putem să fim mândri de marea tehnologie de care dispunem, pentru ca aceasta minciuna este singurul mod prin care omul nu reuşeşte să vadă în ce imens regres este din toate punctele de vedere. Ca să negi cu toate forţele adevărul pe care îl ai în faţa ochilor au construit mituri false, ne-au învăţat lucruri false, au inventat ştiinţe false şi au divizat viaţa de materie făcându-ne să credem că materia controlează totul, ignorând şi negând ceea ce suntem cu adevărat. Ne învaţă şi ne obliga să credem într-o evoluţie care nu a existat şi nu exista pentru a nu reuşi să vedem abisalul declin al acestei generaţii umane.

Faptul ca în trecut a existat o lume materiala diferita fata de generaţia materiala de astăzi, a fost un subiect care era cunoscut de toate generaţiile trecute, care ne-au lăsat mii de mărturii ale existentei

lor, numai ca matricea nu ne permite să le vedem. Acesta este unul dintre principalele motive pentru care aceste fiinţe trebuiau exterminate în totalitate inventându-se motive fără niciun sens pentru ca deveniseră foarte periculoase pentru sistem. Ele ar fi putut trezi din somnul acesta mortal chiar şi aceşti oameni cu trupul firav care trăiesc astăzi pe pământ. Dacă aceşti oameni ar fi trăit ca să poată spune celorlalţi despre măcelul care s-a făcut pentru a se ascunde adevărul, astăzi poate omenirea nu s-ar găsi pe marginea prăpastiei în care v-a cădea fără să înţeleagă de ce. Dar să continuăm explorarea lumii în care materia avea la baza siliciul.

Silicon Valley (Valea de Siliciu), este locul în care se găsesc concentrate sediile celor mai importante companii ale lumii, iar numele ei deriva de la siliciu pentru că este optim pentru înmagazinarea şi procesarea datelor.

Chip-ul computerelor este făcut din siliciu pentru că are capacitatea de a stoca mii de date. Quartul este un silicat care este format din siliciu pur, iar cristalele sale sunt utilizate pentru diferite vindecări în multe cercuri New Age. Este vorba despre multe variante de quart, dar quartul pur este recunoscut ca maestru al vindecărilor pentru că este în gradul de a debloca boli psihologice ereditare.

În filmul Avatar, James Cameron ne arata nativii lumii pierdute comunicând cu aceşti spectaculoşi arbori, care le furnizau informaţii miraculoase şi erau în gradul de a vindeca corpul fizic. Imaginaţi-ca cate informaţii putea să deţină un copac care avea la baza corpului fizic, siliciu! Îmi vine în minte un alt film interesant pe care elita îl decalară tot SF, dar care, conţine informaţii fantastice ale mileniilor trecute: este vorba despre „Superman", care învaţă istoria planetei sale cu ajutorul cristalelor de siliciu aflate la poli. Ce interesanta coincidenta!!!

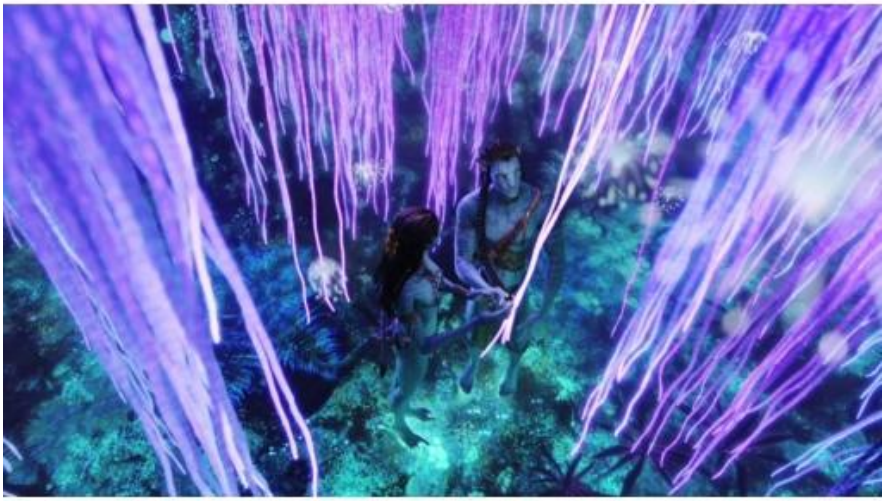

„Pomul Vieţii”, acest vital organism gigantic, avea cel mai mare sistem de rădăcini cunoscut vreodată, pentru ca ocupa întreg pământul. Ceea ce noi credem că este un sistem de peşteri subpământene, în realitate este un imens sistem de rădăcini care au aparţinul acestui imens copac din care a luat naştere viaţa materiala. Peşterile se găsesc cu sutele de mii la tot pasul pe toată Terra şi marea lor majoritate poarta amprentele exploatărilor miniere antice. Rădăcinile copacilor de siliciu nu sunt diferite de cele ale copacilor de carbon, din ziua de astăzi, pentru ca forma şi modul lor de a se extinde este identic, singurele diferenţe dintre ele sunt natura diferita a materiei din care sunt formate şi mărimea lor. Peşterile, tunelurile sau miile de căi de acces subterane sunt de fapt locurile în care s-au extins aceste rădăcini ale imenşilor arbori de siliciu, din care nu a mai rămas nimic în afara acestor coridoare care împânzesc pământul în lung şi în lat ca o mărturie a existentei lor.

Toate aceste coridoare sau peşteri sau tuneluri, numiţi-le cum va place, erau ticsite de cristale şi pietre preţioase care au uimit şi

incantat întotdeauna ochii celor care le-au privit, pentru ca în momentul în care copacul a fost tăiat rădăcinile sale s-au „uscat” devenind aceste minunate pietre. Rădăcinile arborilor de siliciu comunicau între ele ca un imens organism care ocrotea şi menţinea viaţa, iar ele însăşi erau pietrele preţioase şi semipreţioase care împânzeau pământul. Râurile uda rădăcinile de suprafaţă ale arborilor, pe când subsolul conţine rădăcinile lor interne. Pe pământ mai exista peşteri în care se găsesc diferite tipuri de cristale destul de mici şi firave, pentru ca restul au fost toate exploatate, dar ca acestea pe care am să vi le arat în continuare nu prea mai sunt. Este vorba despre Peştera cu Cristale de la Naica, în Mexic, care ne permite să admiram încă o dată minunatele coloane hexagonale, numai ca de această dată ele se găsesc în pământ, fiindcă ele sunt rădăcinile giganţilor arbori de siliciu. Aceste cristale au 12 m lungime şi sunt toate coloane perfect şlefuite cu forme hexagoale. Nicio coloana nu este întreagă, iar datorită faptului că sunt toate rupte, prăbuşite una peste alta, nu s-a reuşit să se aproximeze care era cu adevărat mărimea lor naturala. Peştera este pe cale de dispariţie pentru că exista riscul să se prăbuşească. În interior umiditatea depăşeşte 90 %, iar temperatura este de 40 de grade celsius.

Peşterile şi întreg subsolul pământului au fost golite de splendorile şi bogăţiile pe care le conţineau, pentru ca în 90% din cazuri, acestea au pe lângă ele diferite mine închise datorită faptului că nu mai aveau ce să mai extragă. Pământul şi pereţii paşterilor au fost răzuite de comorile pe care le conţineau rămânând doar structuri stranii cărora „oamenii de ştiinţă" le-au dat numele de stalagtite şi stalagmite. Adevărul este ca dispariţia generaţiei de siliciu a lăsat în urma cea mai mare frumuseţe şi bogăţie pe care materia o putea manifesta în lumea aceasta.

Cine nu a văzut un copac smuls din rădăcină? O să vă arăt ce anume a mai rămas din frumuseţea şi bogăţia pe care generaţia de siliciu a lăsat-o în urma sa, după ce milenii la rând, acest sistem bolnav, distruge absolut totul.

Imaginaţi-vă ca pe aceste structuri golaşe existau cele mai frumoase geme de pietre preţioase şi cristale, ca să puteţi să înţelegeţi de ce peste tot nu mai avem decât pământ gol şi mine închise. În Munţii Apuseni exista o peşteră în care sistemul a mai lăsat câteva cristale pe ici pe colo după ce miniera a extras tone de astfel de bogăţii,

după care au inventat o frumoasă istorie care spune ca aceasta este minunăţia Apusenilor, nicidecum nu menţionează ca aceasta este peştera în care nu mai exista decât pereţi goi, dezgoliţi de frumuseţea şi unicitatea lor.

Pădurea pietrificată este alcătuită din pietre preţioase cu structura cristalina, aşa cum am văzut. Dacă comparam structura acestor crenguţe cu structura munţilor, observam ca ele sunt identice. Aceste crenguţe provin de la arborii de siliciu care au fost distruşi şi dezgoliţi de bogăţiile din care erau formaţi, aşa cum au procedat cu absolut toată vegetaţia de siliciu care acoperea pământul, acestea au rămas întregi ca o mărturie a eternităţii lor.

Castelele de cleştar, smarald, safir, nu sunt poveşti ci „epoca de piatră”, o epocă a magneficientei, bogăţiei şi frumuseţii pe care aceste

reptile cu sânge rece, au distrus-o făcându-şi palate din trupurile moarte ale celei mai bune şi frumoase generaţii care a trăit pe acest pământ.

Aţi observat ca toate aceste păduri pietrificate sunt înconjurate de munţi de nisip? De unde vine acest nisip din moment ce aceste locuri nu au niciun fel de legătură cu oceanul? Nisipul este format în principal din siliciu şi din diferite alte materiale pe baza de quart. Vedeţi, dacă noi acum am tăia un copac, din el sare o grămadă de talaş fin care zboară sau se aşază la rădăcinile sale şi cred că acest exemplu v-a făcut să înţelege ceea ce vreau să demonstrez. Nisipul nu s-a format în mod natural, pentru ca el are la baza siliciu şi alte componente care au zburat în momentul în care copacul de siliciu era tăiat. Acest măcel a fost făcut nu numai pentru a distruge generaţia de aur a trecutului ci pentru a găsi în trupurile lor moarte acea energie care le dădea toată aceasta frumuseţe şi unicitate. După asasinarea vieţii materiale de siliciu, pământul a fost curăţat, raşchetat cu maşinării gigantice de toate bogăţiile în care trupurile lor s-au transformat, astfel încât noi astăzi trăim pe o groapa cu reziduuri miniere, pe cadavre ale semenilor noştri, pe gunoiul care acoperă ceea ce a mai rămas din frumuseţile trecutului. Nu credeţi? Am să vă arăt cate miniere au fost transformate de către sistem în minuni ale naturii, în parcuri naţionale, în canioane făcute de ape, în chei ale râurilor, în podişuri desert, în deserturi, în lacuri vulcanice, lacuri colorate, mari moarte şi alte tipuri de denumiri care nu îţi permit să te gândeşti la ceea ce sunt

ele de fapt.

Bazele tuturor oraşele lumii sunt construite din piatra în stil antic, iar peste ele s-au reconstruit de milenii alte şi alte oraşe, cu scheme proiectate anterior, cu străzi, parcuri, blocuri, garduri şi aşa mai departe. Toate oraşele erau înconjurate de ziduri de piatra în care volumul lor era egal cu volumul pietrei folosite la construcţia întregului oraş, apoi între 1780 – 1815 s-a experimentat ceva care era identic cu războiul nuclear, care nu a fost unic în lume. Anul 1816 a fost anul fără vara, anul în care anglo-saxonii au lăsat scris că se murea de frig. Am să vă alătur câteva fotografii făcute cu google map a acestor cratere nucleare care au maturat pământul planetei.

Acesta este un crater cu un diametru de 2154 m, perfect circular, care se afla lângă Mumbay în India. „Oamenii de ştiinţă" îl prezintă ca pe un crater apărut după impactul cu un meteorit, numai ca analizele făcute nu au relevat niciun fel de urma de meteoriţi sau alte substanţe cosmice, ci un înalt nivel de radiaţii care au lăsat pământul gol până în zilele noastre.

Craterul Manicouagan, Québec-Canada, cu diametru de 100 km

Craterul Woodleigh-Australia, cu diametru de 160 km

Craterul Chicxulub-Mexic, cu diametrul de 180 km

Craterul Vredefort, Africa de Sud, cu diametrul de 300 km

Craterul Sudbury, Ontario-Canada, e lat 30 km, lung de 62 şi are o profunzime de 15 km

Este uşor să le găsiţi şi dv astăzi utilizând motoarele de căutare pe care le cunoaştem deja, sau cu James Robertson Crimea, sau cu Roger Fenton Crimea, pentru ca aceste imense găuri care au distrus pământul nu provin de la mult-inventaţii meteoriţi, ci sunt urme ale unor distrugătoare războaie nucleare, aşa cum vorbesc toate cărţile antice care povestesc luptele zeilor.

Am să vă arăt câteva dintre cele mai importante puncte de atracţie ale lumii, botezate cu nume frumoase, dar care în realitate sunt doar antice cariere miniere din care a mai rămas doar steril. Excavatoare gigantice cu roţi au raşchetat toate bogăţiile în care s-au transformat vieţuitoarele care aveau corpul pe bază de siliciu. Pământul a fost răscolit pana la sute de metri în profunzime pentru a găsi aceste bogăţii lăsate în măruntaiele lui de aceste forme de viaţă de siliciu. Întregul tabel periodic al lui Mendeleev a fost scos la suprafaţă lăsând în urma doar o imensă groapă cu reziduuri toxice rezultate din exploatarea lor, cu nemiloasa tehnologie. Priviţi Grand Canyon! Nu exista urme de eroziune a apelor, ci doar urme ale excavatoarelor şi a fierăstraielor de tăiat, pentru ca acest loc numit cu deosebit sarcasm

Parc National, este doar o fosta exploatare miniera bombardata şi raşchetata pana la epuizarea totală.

Grand Canyon-USA

Mai jos aveţi lanţul de munţi arctici la poalele cărora se mai văd încă urmele maşinăriilor care i-au tăiat în trepte, aşa cum se procedează în orice exploatare miniera. A doua fotografie este relevanta chiar şi pentru sceptici

Transantarctic Mountains

ARKive
www.arkive.org
© Jean-Paul Ferrero / www.ardea.com

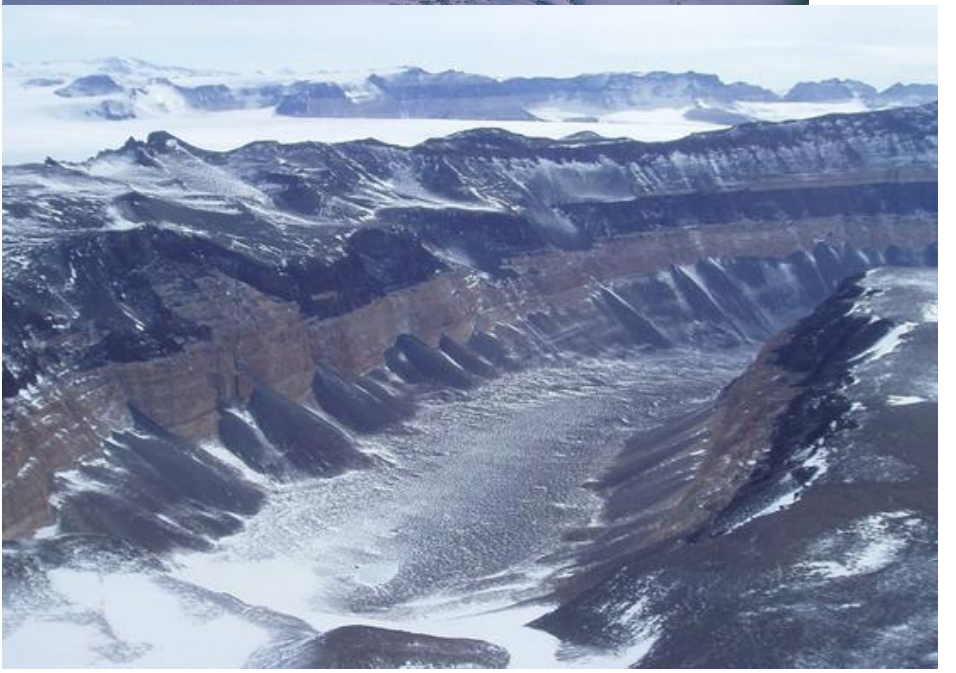

Antelope Canyon-USA, este o aglomerare de steril în care vântul şi apa a săpat forme fantasmagonice care incanta turiştii care se avânta să treacă printre ele.

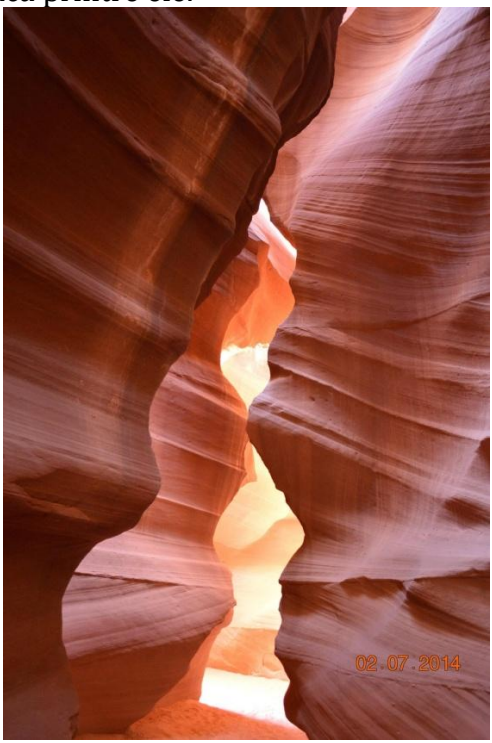

În Crimea exista un număr impresionant de miniere abandonate din lipsa de minereuri, care au fost expolatate din timpuri imemorabile. Despre aceasta cariera situată în Crimea, ni se spune ca structurile de piatra care prezintă cavităţi interne, nu erau altceva decât case în care se locuia, în loc de guri de intrare în mina, aşa cum exista în oricare cariera.

Aceasta este cariera Ispica, în Italia, care prezintă aceleaşi guri

de intrare către măruntaiele pământului, la fel ca în Crimea sau în oricare altă parte a pământului.

Iată cariera Carinzia din Slovenia, în interior, ca să vă puteţi da seama ce se ascunde de fapt în spatele acestor intrări miniere.

Aceasta este cariera din Inkerman-Ukraina, lângă Sewastopol construită în 1890, în care puteţi să vedeţi pasajele de trecere către interior, care au 100 m latine şi 80 m înălţime. Dedesubtul lor se pot vedea şi astăzi munţi de pietriş care sunt rezultaţi din tăierea

minereului cu maşini de performanta, iar între intrări se văd casele de locuit. Unele dintre aceste intrări marcau începerea catacombelor care se întind pe sute de km şi care conduc care un imens lanţ de cariere de calcar. În timpul celui de al doilea război mondial, în interiorul catacombelor erau spitale, magazine, sedii ale diferitelor organizaţii, camioane care circulau în interior şi în afara lor. În subsolul oricărui oraş al lumii exista un imens lanţ de catacombe

Lângă Odesa exista o catacomba lunga de 2500 de km. Tot ceea ce elita ne povesteşte despre roci, canioane, scoliere, nu sunt nimic altceva decât cariere de reziduuri. Exista într-adevăr cariere vechi, dar sunt şi multe recente. Acesta este Muntele Alb, în Belogorsk lângă Crimea, care este o carieră de calcar. Pereţii sunt rezultatul tăierii colinei.

Vreţi să vedeţi şi mai mult? Observaţi acest peisaj! De aici a fost extrasa o imensă cantitate de calcar. Se numeşte Valea Belbek din Crimea, o minune a lumii.

Nu exista un metru cub de pământ, adânc de 100 m pe tot pământul care la timpul sau să nu fi fost minat, măcinat, mestecat şi apoi aruncat. Nu este pământ, ci o gigantică gaura, o carieră de

reziduuri, în care în modul cel mai violent şi barbar a fost extras întregul tabel periodic al lui Mendeleev. Acum va propun să mai priviţi câteva fotografii, fiind atenţi la structurile carierelor şi ale minelor din care s-au extras diferite minereuri! Excavatoare imense numite generic „Caracatiţa" taie pământul în trepte care au unghiuri drepte.

Cariera miniera şi Grand Canyon-USA

Mina de suprafaţa-Australia

Cariera-California

Iakutia-Ukraina / Mina de diamante

China

Crimea-Ukraina / Miniera inundata şi abandonată

Stiria-Austria-Mina de aur

Acum am să vă arăt munţi, creste, recifuri, piscuri, în locuri mai puţin locuite în zilele noastre, cărora li s-au dat nume romantice şi cărora li s-au inventat diferite povesti care explica modul în care s-au format. De multe ori numele lor este numele celui care le-a descoperit

Groenlanda-Muntele Watkins
Se mai văd încă urmele maşinăriilor folosite

Groenlanda – Muntele Gunnbloms Fjeld, 3693 m

Insulele Svalbard – Norvegia
Aurora borelala deasupra minierei cu reziduuri

Antarctica – Munţii Transantarctici
Se mai văd încă urmele maşinilor de exploatare miniera

Munţii Transanctartici dintr-un alt unghi. Se mai văd încă resturile exploatării miniere şi valea pe care au lăsat-o.

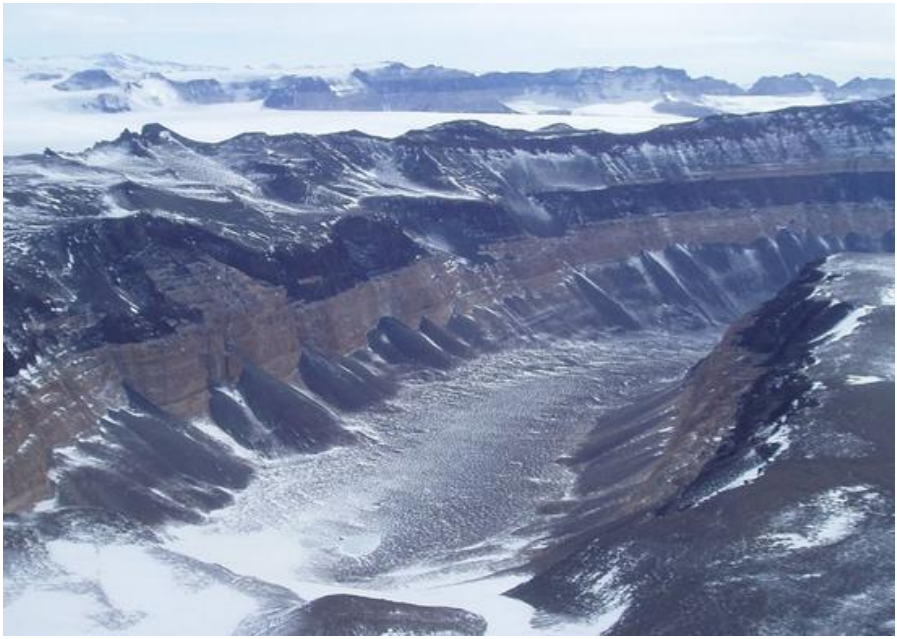

Muntele Kailas-Tibet

Este considerat de localnici muntele sfânt. Are 6638 m. Se văd urmele exploatării miniere pana în vârful său.

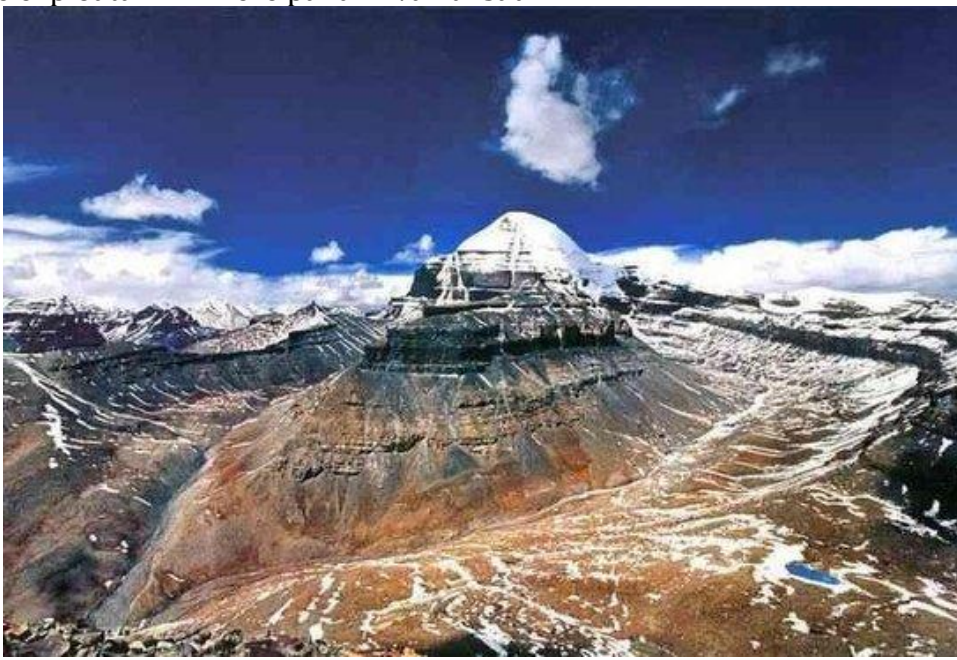

Valea Goblin – Parcul Utah / USA

Muntele Gloss – Parcul Oklahoma / USA

Grand Canyon USA

Este una dintre cele mai mari cariere de reziduuri miniere ale pământului. Lumea crede că este un miracol al naturii pentru că aşa li se pune când merg să viziteze aceşti munţi rezultaţi din minerit. Nu exista urme de eroziune făcute de apa nicăieri, doar şocante explozii

făcute în vegetația de siliciu.

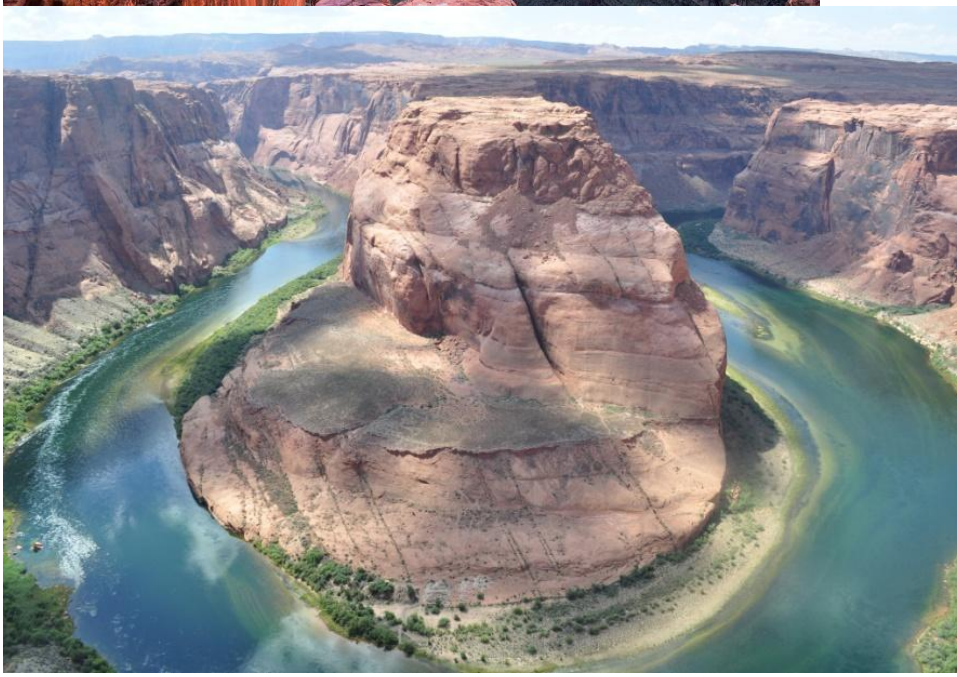

Insula Svalbard – Norvegia / Muntele Spitsbergen

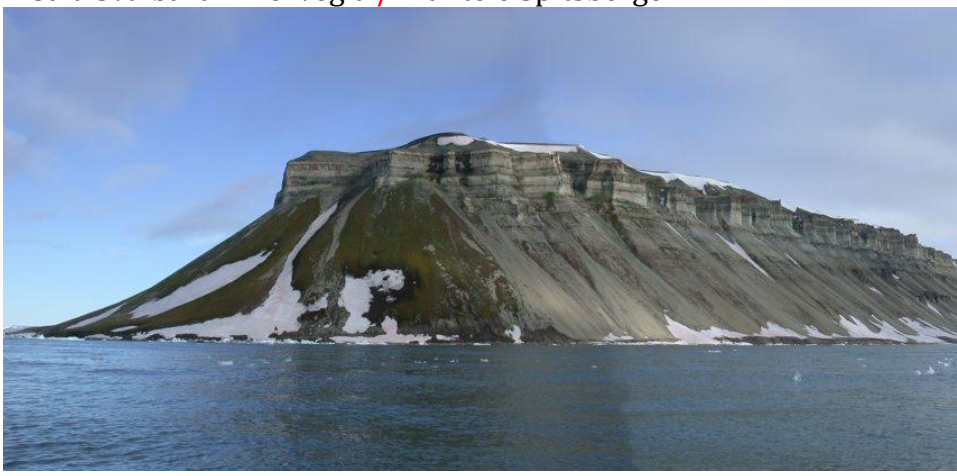

Muntele Albastru – Australia

Muntele Albastru dintr-un alt unghi. Aceasta depresiune este un monument al naturii pentru elita care atrage milioane de turişti în acest loc pe care l-au numit „Valea”. În realitate, de aici au fost dislocate milioane de metri pătraţi de bogaţii lăsate în urma de vegetaţia de siliciu.

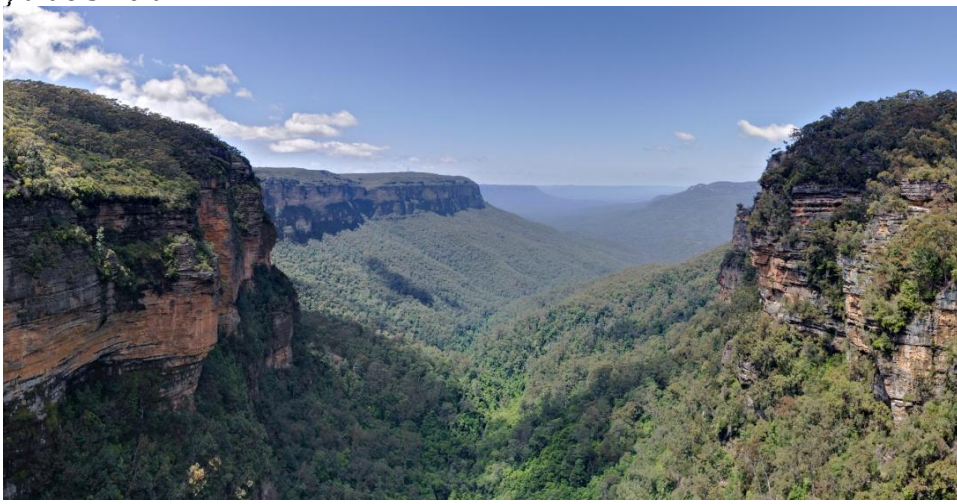

Miniera de marmura Carrara Alpi – Italia

Canyon – Polonia

Caprok Canyon-Texas / USA
Un alt parc national fondat pe reziduurile miniere antice

Sunt mine de suprafaţa abandonate în care umiditatea este atât de mare încât oamenii fac agricultura în trepte, cum ar fi terasele de orez.

Canyon the Chelly-USA

Uitaţi-vă atent la fotografii! Ai impresia că au făcut tunele în interiorul rocilor.

Acum am să vă arăt nişte fotografii extrem de cunoscute pentru că au făcut înconjurul lumii cu ajutorul reţelelor internet. Este vorba despre aşa-zisele „Coline colorate" care se găsesc în multe state ale lumii, dar care nu sunt bijuterii ale naturii, nici parcuri naţionale, ci mormane impresionante de reziduuri miniere din timpuri antice. La fel ca în locurile pe care le-aţi văzut până acum, pe ele nu creste vegetaţie pentru ca solul acela frumos colorat este steril. Toate sunt coline provenite din exploatarea bogăţiilor lăsate de generaţia de siliciu.

Munţii Curcubeu-Peru

Micul Canion din Munţii Persani-România

Observaţi cum solul rămas după exploatarea zgurei este la fel în ambele tari?

Cariera de zgura Racoş – România

Groapa Ruginoasa-Muntii Bihorului / România

Munţii Curcubeu-China

Desertul Colorat-Arizona / USA

Coyote Buttes-Arizona / USA

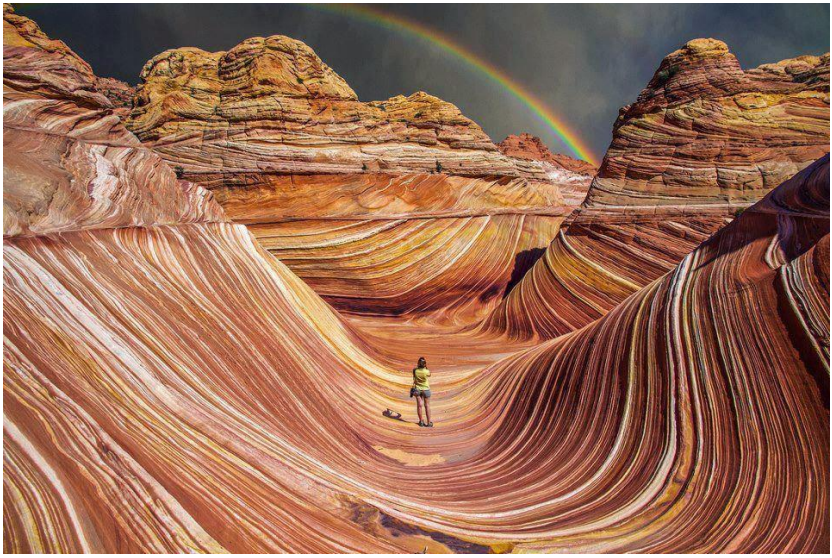

Colinele Pictate-Oregon / USA

Parcul National Timna-Israel

Acest desert provenit din exploatări miniere, nu numai ca a căpătat denumirea de parc national, ci este considerat unul dintre cele mai importante locuri biblice ale Israelului. Unele dintre coloanele de piatra, adică ce a mai rămas dintr-un important arbore de siliciu, a căpătat denumirea de Pietrele regelui Solomon.

Canyonul verde-China

Goblin Valley-USA

Paria River Canyon Utah-USA

Acestea sunt doar câteva dintre cele mai populare atracţii turistice ale pământului pe care elita le-a transformat din miniere cu

reziduuri toxice în parcuri naţionale sau monumente ale naturii. Au avut atâta sarcasm încât pe munţii de steril au înălţat cartiere sau oraşe întregi, ca în fotografia de mai jos.

Lima-Case pe un munte de reziduuri miniere

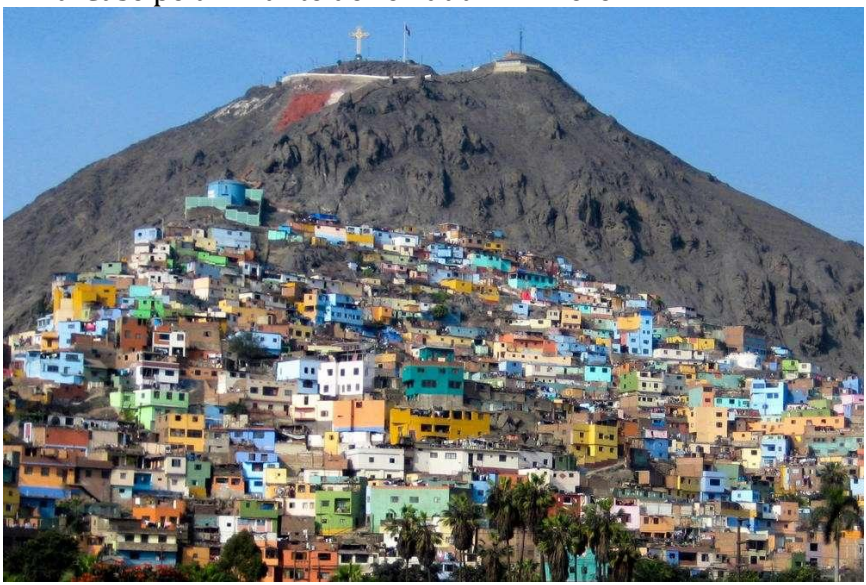

Indonezia-Apa cu reziduuri miniere (lacuri cu apa schimbătoare)

Mina Ekaterinburg-Rusia

© Caters News Agency

© Caters News Agency

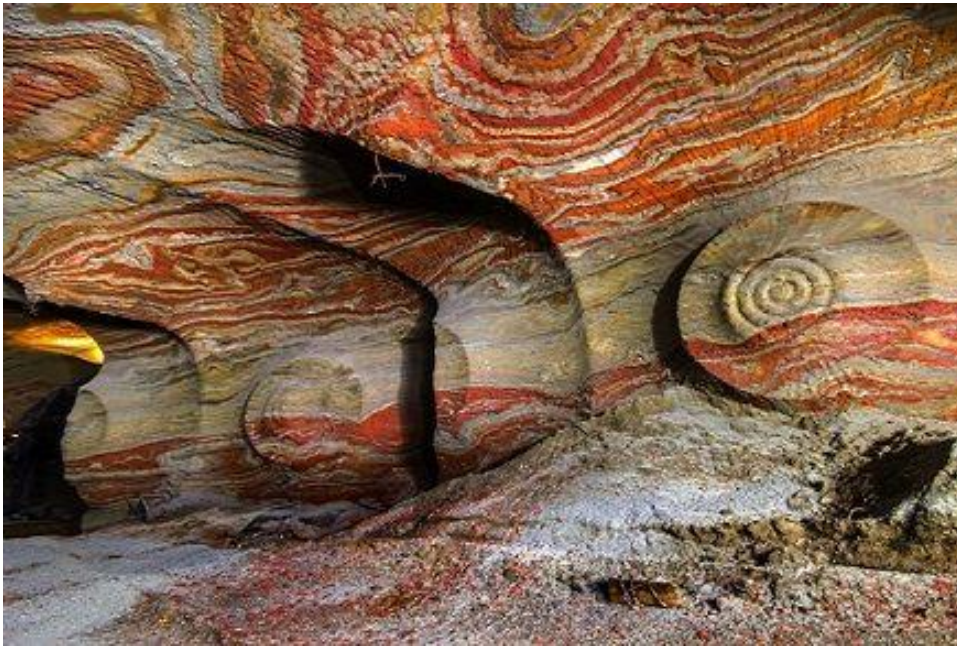

Miniera Marmuracile

Geamăna-România

Lacul Aral-Uzbechistan
Acest lac este o antica cariera miniera care a fost inundata.

Walsh-UK

După cum vedeţi nu exista roci, munţi, recifuri sau piscuri naturale pe acest pământ. Ştiţi, când oamenii vorbesc între ei pe reţelele internet ca pământul ar putea fi plat sau concav, stăpânii noştri distrug, devorează şi ucid casa noastră transformând-o într-un desert, într-o groapa de gunoi. Pe pământul nostru exista mine de mărimea unor întregi naţiuni, ca de exemplu în Tangichistan, Uzbechistan, Afghanistan, Turmenikstan, Kazachistan, Irak. În multe zone ale acestor naţiuni nu mai exista pământ pentru că a fost maturat pe sute de km împreună cu toate creaturile vii care au fost distruse. Aceste cariere de suprafaţă sunt identice cu fundalul Marii Aral sau cu Marea Caspică, care sunt gigantice miniere inundate. Da, da, exista în toate părţile pământului şi sunt colorate cu galben pe hărţi, pentru că este vorba despre fundul minelor. Marea Azov are o adâncime maxima de 15 m pentru ca fundul sau este o antica mina de unde au extras toriu.

Marea Azov

În 2012 Marea Azov devine roşie la culoare, iar mii de oameni se întreabă de ce, numai ca masonii asasini au imediat răspunsul pentru acest fenomen datorat deşeurilor miniere care ies la suprafaţă datorită eroziunii fundalului marin. Ei au spus ca acest fenomen se datorează unor alge de culoare roşie, care în mod straniu au început să crească aşa din senin, astfel încât într-o singură zi toată apa capătă culoarea

sângelui, deşi nimeni nu a văzut nicăieri nici măcar o frunzuliţă de alga.

Desertul Karakum în Turmenikstan are o mărime de 350.000 km pătraţi şi este unul dintre cele mai inospitaliere ţinuturi pământene, unde se văd şi astăzi rănile lăsate de mineritul antic. Aici se afla o mare atracţie turistica numita „Poarta către Infern”, o groapa uriaşă de reziduuri care ard fără încetare, dar şi găuri perfect rotunde transformate în lacuri, care nu sunt altceva decât urmele exploatărilor de pietre preţioase.

Desertul Karakum – Turkmenistan

Poarta infernului Turkmenistan

Turkmenistan-Lacul de pe fosta miniera de pietre prețioase

Canyonul Yangykala – Turkmenistan

Namibia-desert

Desertul din Kazakistan

În Egipt, stratul superior al solului a fost răzuit împreună cu absolut toate formele de vita existente pe suprafaţa sa, fiind ars de o puternica explozie nucleară.

Aceeaşi infernala soarta a avut-o şi vegetaţia de siliciu a Iordaniei

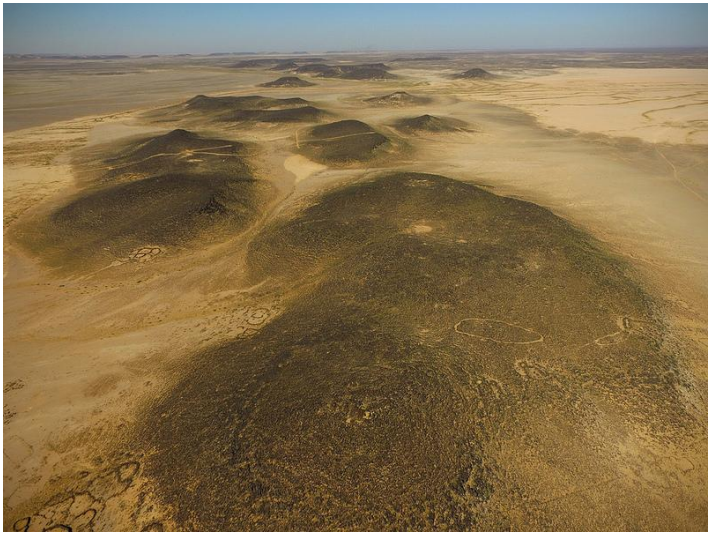

Cea mai mare parte a continentului Australian este un desert în care pământ nu mai exista pentru a ca fost raşchetat de maşinării miniere pana nu a mai rămas decât o imensă masa de steril roşu pe care nu creste nimic în afară de câteva plăntuţe stinghere.

În concluzie, deserturile sunt 100% artificiale pentru că sunt rezultatul activităţilor miniere pe termen lung, ba şi mai mult, puteţi să substituiţi cuvintele canion, roca, pisc, podiş înalt, prăpastie, lac de munte sau doar cuvântul lac, cu mina, cariera, cariera inundata şi mina inundata. În fotografiile de mai jos vă prezint câţiva dintre cei mai mari şi periculoşi „vulcani" ai pământului care în realitate sunt munţi de reziduuri toxice care reacţionează între ele şi câteodată explodează, ieşind la suprafaţă sub aspectul râurilor de foc care matura totul în calea lor. Dacă le priviţi cu atenţie, toate sunt identice ca aspect, diferenţa dintre ele este data de înălţimea fiecăruia şi de compuşii chimici din care este alcătuit fiecare, dar fiecare este un munte de reziduuri rezultate din activităţi miniere de lungă durată, care au răscolit şi răzuit pământul de mii de ani pentru a strânge marea bogăţie lăsată în urma de generaţia de siliciu.

Etna-Italia

Kilimanjaro-Africa

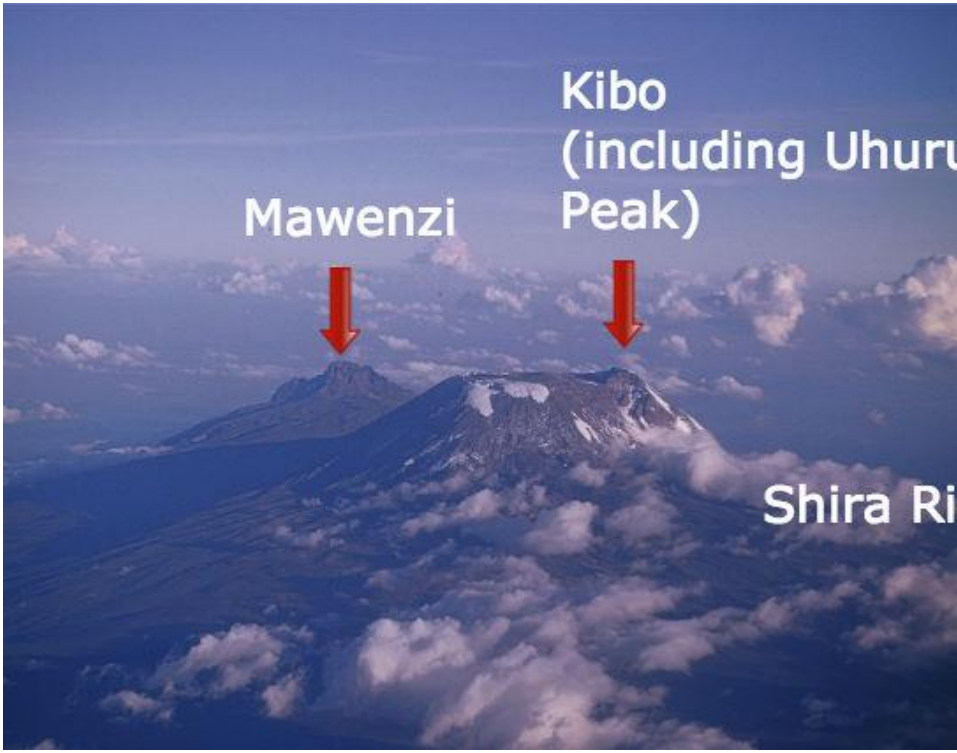

Vezuviu – Italia

Terrikon-Donetsk

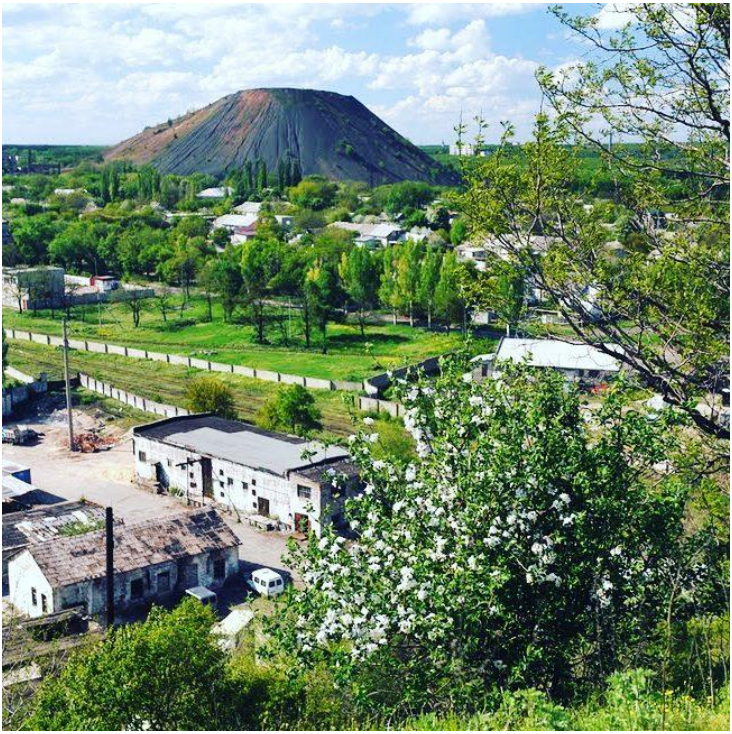

Dacă credeţi ca marionetele care conduc pământul nu mint sau ca pământul este plat, sunteţi treji doar pe jumătate, pentru ca trăim în desertul unei gigantice cariere miniere devenită o groapa de gunoi. După ce am studiat acest material, am înţeles de ce în filmul Matrix, Morpheus spune ca verdeaţă şi frumuseţea pământului sunt doar o amăgire pentru oameni fiindcă în realitate pământul este doar o groapa de gunoi. În timp ce nimeni nu are timp să se oprească ca să vadă realitatea pentru ca marile priorităţi sunt casele tip palete, maşinile de lux şi prieteniile cu marii mafioţi la care trebuie să le sugi ciorapii ca să o duci mai bine doar puţin timp, în jurul tău totul este mort. Toţi trebuie să facă doar bani în timp ce lanţul din jurul gâtului se strânge tot mai mult. Apa pe care pământul o da gratis, nu prea mai exista fiindcă acum se cumpără la fel cum se cumpără şi pământul pe care trebuie să semeni plante. Nimeni nu se gândeşte cum este posibil aşa ceva? De ce s-a ajuns la acest stadiu dacă pământul este al omului? Credeţi ca dacă vă chinuiţi să puneţi gunoiul diferenţiat la ghena,

pământul este curat? Treziţi-vă măcar în ultimul ceas, pentru ca aceste lucruri sunt făcute doar ca să vă ţină ocupaţi şi să aveţi impresia ca totul este perfect, pentru ca toţi aceşti munţi de gunoaie sunt aruncaţi în oceane. Pacificul este o imensă groapă de gunoi pe care plutesc două insule de plastic mari cât două continente. Viaţă marina a murit demult, iar cursele în avion ca şi drumul navelor peste ocean sunt supravegheate cu maxima atenţie pentru a nu cumva să ajungi să vezi ceea ce nu trebuie. Am prieteni marinari cu experienţa care mi-au confirmat dezastrul despre care presa a scris cate ceva dar se pare că ceea ce relatează ei este doar jumătate din adevărul care ni se ascunde.

abblica
OLEDÌ 6 FEBBRAIO 2008

R2 L'AMBIENTE

@ PER SAPERNE DI PIÙ
ww.onuitalia.it
www.algalita.org/charles_bio.html
www.hawaii.edu/malamalama/2005/01/f3_karl

L'isola di spazzatura, sempre più grande, va dalle coste del Nord America all'Estremo Oriente
È stata scoperta da un giovane miliardario che navigava per diporto. Gli scienziati confermano

MASSA DI RIFIUTI ORIENTALE
Vortice del Nord Pacifico
MASSA DI RIFIUTI OCCIDENTALE
GIAPPONE
CANADA
USA
MESSICO
HAWAII
OCEANO PACIFICO
EQUATORE
Superficie del "minestrone di rifiuti"

Una massa di rifiuti grande quanto un continente
Minestrone di plastica
Fino a 10 metri di profondità
Il Vortice del Nord Pacifico, una corrente, tiene costantemente in movimento la massa di rifiuti

Fonte: Greenpeace

Una zuppa di plastica nell'Ocean

DAL NOSTRO CORRISPONDENTE
ENRICO FRANCESCHINI

LONDRA

uota come un im-

Karl, un'autorità in materia di inquinamento marino, docente di oceanografia all'università delle Hawaii: «Non c'è motivo di dubitare dell'esistenza di queste isole di spazzatura. La plastica che buttiamo via deve pur finire da qualche parte ed era ora che qualcuno scoprisse dove va a finire».

Il petroliere pentito non è il primo ad averlo scoperto: un rapporto dell'Onu del 2006 calcola che un milione di uccelli marini e oltre 100 mila pesci o

mammiferi marini all'anno muoiano a causa dei detriti di plastica, e che ogni miglio quadrato nautico di oceano contenga almeno 46 mila

pezzi di plastica galleggi
bilmente inclusi, per res
un po' di quei rifiuti che a
suno sapeva più dove ge

Plastic Ocean

AMBIENTE. Grande quattro volte l'Italia, galleggia nell'Oceano Pacifico. Cento milioni di tonnellate di materiale si degradano inquinando l'ecc

Un oceanografo ispeziona la distesa di materiale plastico, proveniente soprattutto dalle coste americane, cinesi e giapponesi. Sotto la superficie, la crosta è spessa sino a 30 metri. L'isola di plastica del Pacifico

CONTINENTE DI PLASTI

Ha 2.500 chilometri di diametro e ben 30 metri di spessore Rilascia Ddt e diossina, ingerite dai pesci. E da noi che li mangiamo

Donatello Bellomo

È grande due volte il Texas e quattro volte l'Italia. Non è Atlantide, non è coperto dai ghiacci come l'Antartide. Non è la «terra incognita» di cui si favoleggiava prima della scoperta dell'Oceania, ipotizzata sulla base di un affascinante

È un'isola di plastica fatto di bottiglie, bicchieri, sacchi d'immondizia gettati fuori bordo dai cargo e dalle navi da crociera. La pagina su cui scriviamo non conterrebbe l'intero catalogo delle schifezze. Aggiungiamo, a mo' di esempio: flaconi di crema abbronzante, spazzolini da denti, ciabatte, rivestimenti di portiere d'auto-

schiando con la chiglia quella massa indefinita, addensata dalla lenta spirale della corrente subtropicale del Nord Pacifico in zone di costante alta pressione. Chi naviga sa che il vento viene e la corrente va. E due più due fa quattro: la plastica proviene dalle coste degli Stati Uniti, della Cina e del Giappone. Ma questa è la facciata del problema, che ha risvolti assai peggiori. In ordine sparso: Moore, insieme agli scienziati dell'Algalita Marine Research, è tornato nella zona e ha constatato che l'area si è ingrandita e che lo spessore della «crosta» si è ispessito. Campioni prelevati in profondità,

seconda, i possibili interventi per la bonifica. La plastica viene polverizzata dall'adozione dei raggi ultravioletti, riducendosi alla grandezza dei polimeri che la compongono. Dispersi nell'acqua, formano una brodaglia altamente tossica che viene inghiottita dalle meduse, dai molluschi e dai pesci. Ne sono stati raccolti oltre cento esemplari, di specie diverse, su un'area di duemila chilometri quadrati: tutti erano inquinati. Sarà un argomento supportato da un'argomentazione «di pancia» ma così lo scriviamo: la catena alimentare parte dal mare e finisce nei nostri piatti. Le tossine accumu-

Puteţi să distribuiţi acest material integral sau doar părţi din el, cu condiţia să menţionaţi autorul şi sursa. Acest fragment este doar o mică parte dintr-un amplu capitol în care încerc să dovedesc cu probele care au mai rămas încă în picioare cine şi ce este „Pomul vieţii”.